

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 238

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums
2008. gada 5. septembris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 869/2008 (2008. gada 4. septembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 1

Komisijas Regula (EK) Nr. 870/2008 (2008. gada 4. septembris), ar kuru groza ar Regulu (EK) Nr. 1109/2007 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļus atsevišķiem cukura nozares produktiem 2007./2008. saimnieciskajā gadā 3

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Padome

2008/713/EK:

★ **Padomes Lēmums (2008. gada 24. jūlijs) par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu Apvienotajā Karalistē** 5

Komisija

2008/714/EK:

★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 14. decembris), ar ko groza Lēmumu 2002/610/EK par atbalsta shēmu, kuru Francija plāno īstenot jaunu tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanai (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4519) ⁽¹⁾** 7

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2008/715/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2008. gada 11. marts) par Vācijas valsts atbalsta shēmu, ko īsteno kā zemstikla kultūru audzēšanas uzņēmumu atbrīvojumu no nodokļa par naftas produktiem (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 860) .....** 10

2008/716/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2008. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu C 38/07 (ex NN 45/07), ko Francija piešķirusi Arbel Fauvet Rail SA (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 1089) ⁽¹⁾ .....** 27

Piezīme lasītājam (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 869/2008

(2008. gada 4. septembris),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 5. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 4. septembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MK	21,7
	ZZ	21,7
0707 00 05	JO	156,8
	MK	64,6
	TR	89,6
	ZZ	103,7
0709 90 70	TR	96,0
	ZZ	96,0
0805 50 10	AR	58,8
	UY	74,4
	ZA	74,5
	ZZ	69,2
0806 10 10	IL	235,4
	TR	106,8
	US	188,9
	XS	61,0
	ZZ	148,0
0808 10 80	BR	55,2
	CL	100,7
	CN	111,7
	NZ	99,3
	US	95,3
	ZA	81,2
0808 20 50	ZZ	90,6
	AR	123,5
	CN	60,9
	TR	138,1
	ZA	92,9
0809 30	ZZ	103,9
	TR	133,7
	US	166,3
	XS	61,2
0809 40 05	ZZ	120,4
	IL	137,9
	MK	53,9
	TR	53,9
	XS	53,4
	ZZ	74,8

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 870/2008**(2008. gada 4. septembris),****ar kuru groza ar Regulu (EK) Nr. 1109/2007 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas
nodokļus atsevišķiem cukura nozares produktiem 2007./2008. saimnieciskajā gadā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 318/2006 par cukura nozares tirgus kopējo organizāciju ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, importa kārtību, un jo īpaši tās 36. pantu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļi, kas 2007./2008. saimnieciskajā gadā piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un atsevišķu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (EK)

Nr. 1109/2007 ⁽³⁾. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 842/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, pašreiz spēkā esošās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 norādītajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 1109/2007 36. pantā minētajiem produktiem 2007./2008. saimnieciskajā gadā, ir grozīti un sniegti pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 5. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 4. septembrī

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 253, 28.9.2007., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 229, 28.8.2008., 3. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas no 2008. gada 5. septembra piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un KN koda 1702 90 95 produktiem

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,91	3,84
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,91	9,08
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,91	3,68
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,91	8,65
1701 91 00 ⁽²⁾	26,80	11,83
1701 99 10 ⁽²⁾	26,80	7,31
1701 99 90 ⁽²⁾	26,80	7,31
1702 90 95 ⁽³⁾	0,27	0,38

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 318/2006 I pielikuma III punktā (OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 318/2006 I pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes saturu.

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2008. gada 24. jūlijs)

par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu Apvienotajā Karalistē

(2008/713/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 104. panta 6. punktu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Apvienotās Karalistes apsvērumus,

tā kā:

(1) Līguma 104. pants paredz pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, lai dalībvalstis novērstu pārmērīgu budžeta deficītu vai nodrošinātu stāvokļa labošanu, kolīdz šāds deficīts radies.

(2) Saskaņā ar 5. punktu Protokolā par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti uz Apvienoto Karalisti neattiecas Līguma 104. panta 1. punktā paredzētais pienākums novērst pārmērīgu valsts budžeta deficītu, izņemot, ja šī valsts pāriet Ekonomikas un monetārās savienības trešajā līmenī. Otrajā Ekonomikas un monetārās savienības līmenī Apvienotās Karalistes pienākums saskaņā ar Līguma 116. panta 4. punktu ir censties izvairīties no pārmērīga valsts budžeta deficīta.

(3) Stabilitātes un izaugsmes pakta mērķis ir sakārtotas valsts finanses kā līdzeklis, lai nostiprinātu nosacījumus cenu stabilitātei un stiprai, noturīgai izaugsmei, kas veicina nodarbinātību.

(4) Atbilstīgi Līguma 104. pantam pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, kuru sīkāk izskaidro Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu⁽¹⁾, un kas ir Stabilitātes un izaugsmes pakta sastāvdaļa, paredz pieņemt lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu. Līgumam pievienotajā Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ir izklāstīti papildu noteikumi par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu. Padomes Regula (EK) Nr. 3605/93⁽²⁾ nosaka sīki izstrādātus noteikumus un definīcijas par to, kā piemērot minētā protokola noteikumus.

(5) Līguma 104. panta 5. punktā noteikts, ka Komisija adresē Padomei atzinumu, ja tā uzskata, ka dalībvalstī pastāv vai var rasties pārmērīgs budžeta deficīts. Komisija, ņemusi vērā savu ziņojumu saskaņā ar Līguma 104. panta 3. punktu un ievērojot Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu saskaņā ar Līguma 104. panta 4. punktu, ir secinājusi, ka Apvienotajā Karalistē pastāv pārmērīgs budžeta deficīts. Tāpēc Komisija ir adresējusi Padomei šādu atzinumu par Apvienoto Karalisti 2008. gada 2. jūlijā.

(6) Līguma 104. panta 6. punktā noteikts, ka Padomei būtu jāizskata jebkādi apsvērumi, ko, iespējams, vēlētos iesniegt attiecīgā dalībvalsts, un tad, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, jāpieņem lēmums par to, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts. Apvienotās Karalistes gadījumā šis vispārējais novērtējums liek izdarīt turpmākos secinājumus.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 332, 31.12.1993., 7. lpp.

- (7) Apvienotā Karaliste 1990. gadu beigās veica intensīvus fiskālās konsolidācijas centienus. Pēc tam valdība pieņēma brīvāku fiskālās politikas kursu, galvenokārt tāpēc, ka bija izvirzīts viennozīmīgs politikas mērķis paaugstināt izdevumus par sabiedriskajiem pakalpojumiem. Rezultātā Apvienotās Karalistes valsts budžeta bilance mainījās no pārpalikuma pozīcijas 1990. gadu beigās līdz deficītam 3,2 % no IKP 2003./2004. gadā un 3,5 % 2004./2005. gadā. Tā kā visā minētajā periodā ražošanas apjoma starpība bija pozitīva, tas atspoguļoja strukturālās bilances pasliktināšanos par 4¼ procentu daļām no IKP ⁽¹⁾ laikposmā no 1999./2000. gada līdz 2004./2005. gadam. Komisija 2005. gada 21. septembrī uzsāka pārmērīga budžeta deficīta procedūru attiecībā uz Apvienoto Karalisti, pieņemot ziņojumu saskaņā ar Līguma 104. panta 3. punktu, un 2006. gada 24. janvārī Padome nolēma, ka Apvienotajā Karalistē pastāv pārmērīga budžeta deficīts. Budžeta stāvoklis uzlabojās 2005./2006. un 2006./2007. gadā, pēdējā budžeta gadā pamatdeficītam samazinoties līdz 2,6 % no IKP. Ņemot vērā 2006./2007. gada deficīta rezultātu un 2007. gada pavasara prognozes, Komisija 2007. gada 12. septembrī pieņēma ieteikumu Padomes lēmumam atcelt pārmērīga budžeta deficīta procedūru attiecībā pret Apvienoto Karalisti. *Ecofin* padome 2007. gada 9. oktobrī nolēma atcelt pārmērīga budžeta deficīta procedūru atbilstoši Līguma 104. panta 12. punktam.
- (8) Saskaņā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras datiem, ko Apvienotā Karaliste paziņoja 2008. gada martā, bija plānots, ka valsts budžeta deficīts 2008./2009. gadā sasniegs 3,2 % no IKP, tādējādi pārsniedzot atsaucēs vērtību 3 % no IKP; šī attiecība atbilst tai, kas publicēta Apvienotās Karalistes 2008. gada marta budžetā, kur arī iesniegtie budžeta plāni uzrādīja valsts budžeta deficītu 2,8 % no IKP 2009./2010. gadā. Deficīta apjoms prognožu pēdējā gadā ir zemāks nekā Komisijas dienestu 2008. gada pavasara prognozēs minētais apjoms – 3,3 % no IKP, kas galvenokārt saistīts ar atšķirīgām prognozēm par IKP pieaugumu 2009./2010. gadā. Pēc 2008. gada marta budžeta publicēšanas 13. maija politiskajā paziņojumā pausts, ka tiks samazināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis, kas attiecīgi 2008./2009. gadā radīs izmaksas GBP 2,7 miljardu apmērā. Ņemot to vērā, un saskaņā ar Komisijas dienestu 2008. gada pavasara prognozes tas izraisīs deficītu 3,5 % no IKP. Lai gan plānotais 2008./2009. gada budžeta deficīts, kā ziņots 2008. gada martā, pārsniedz Līgumā minēto atsaucēs vērtību, kas ir 3 % no IKP, tomēr joprojām ir tai tuvs. Tomēr budžeta deficīts, kas pārsniedz atsaucēs vērtību 3 % no IKP, nav izņēmuma gadījums Līguma 104. panta 2. punkta izpratnē. Tas neizriet no ārkārtas apstākļiem, ko nevarēja ietekmēt Apvienotās Karalistes iestādes, un to neizraisīja

nopietna ekonomikas lejupslīde. Komisijas dienestu 2008. gada pavasara prognozēs lēsts, ka Apvienotās Karalistes izaugsme 2008. un 2009. gadā palēnināsies un pieaugums būs mazāks par potenciāli iespējamo. Tomēr plāno, ka IKP pieaugums sasniegs 1,7 % 2008. gadā un 1,6 % 2009. gadā. Budžeta deficīts, kas pārsniedz atsaucēs vērtību 3 % no IKP, arī nav izņēmuma gadījums, ja Komisijas dienestu prognozēs, pamatojoties uz to, ka politika nemainīsies, deficīta attiecība 2009./2010. gadā aizvien pārsniegs 3 % (aptuveni 3,3 %). Tas liecina, ka netiek pildītas Līgumā noteiktās prasības attiecībā uz deficīta kritēriju.

- (9) Valsts parāda attiecība saglabājas zem 60 % atsaucēs vērtības (martā dotos par pārmērīga budžeta deficīta procedūru bija ziņas, ka šī attiecība 2007./2008. finanšu gadā būs 43 % no IKP ⁽²⁾), lai gan prognozēta pieaugoša tendence 2009./2010. gadā. Komisijas dienestu prognozē tiek lēsts, ka parāda attiecība 2009./2010. gadā sasniegs apmēram 47½ % no IKP.
- (10) Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1467/97 2. panta 4. punktam “pārējos būtiskos faktoros” drīkst ņemt vērā Padomes lēmumā par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu saskaņā ar 104. panta 6. punktu tikai tad, ja vienlaikus ir pilnīgi izpildīti divi nosacījumi, proti, ka budžeta deficīts joprojām saglabājas tuvs atsaucēs vērtībai un ka atsaucēs vērtība tiek pārsniegta uz laiku. Apvienotās Karalistes gadījumā šie abi nosacījumi nav izpildīti. Tāpēc šā lēmuma pieņemšanas gaitā nav ņemti vērā pārējie būtiskie faktori,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

No vispārējā novērtējuma izriet, ka Apvienotajā Karalistē pastāv pārmērīgs budžeta deficīts.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē, 2008. gada 24. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
B. HORTEFEUX

⁽¹⁾ Prognozi sagatavojuši Komisijas dienesti, izmantojot kopīgo metodoloģiju potenciālā un faktiskā ražošanas apjoma starpības prognozēšanai.

⁽²⁾ Izmantojot IKP, kas koriģēts saistībā ar netieši mērāmo finanšu starpniecības pakalpojumiem (FISIM).

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 14. decembris),

ar ko groza Lēmumu 2002/610/EK par atbalsta shēmu, kuru Francija plāno īstenot jaunu tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanai

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4519)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/714/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

1.2. Pasākuma nosaukums

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

- (3) Galīgajā lēmumā paredzētajam pasākumam dots nosaukums "atbalsta shēma jaunu tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanai".

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

1.3. Grozījumu mērķi

- (4) Ierosināto grozījumu galvenais mērķis ir ņemt vērā jauno tiesisko regulējumu, kas paredz Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz atbalstu tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanai, un nodrošināt, lai galīgajā lēmumā paredzētie nosacījumi atbilstu šiem jaunajiem Kopienas noteikumiem valsts atbalsta jomā.

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Pārskats par procedūru

- (1) Komisija pēc oficiālas pārbaudes procedūras 2002. gada 30. janvārī pieņēma Lēmumu 2002/610/EK ⁽¹⁾, ar kuru, ievērojot dažus turpmāk izklāstītos nosacījumus, tika apstiprināta atbalsta shēma jaunu tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanai, turpmāk "galīgais lēmums". Galīgā lēmuma 26. apsvērumā ir teikts, ka Francija piekrit procesuāliem nosacījumiem, kas ir īpaši saistoši projektiem, kuri paredz atbalstu Kopienas iekšējās jūras satiksmes līnijām starp kādu Francijas ostu un kādas citas dalībvalsts ostu, bet ne tiem projektiem, kuri attiecas uz jūras satiksmes savienojumiem starp divām Francijas ostām.

- (2) Francijas iestādes 2004. gada 18. novembrī lūdza Komisijai grozīt galīgo lēmumu, lai ņemtu vērā jaunus, labvēlīgākos noteikumus, ko paredz Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras transporta nozarē ⁽²⁾, turpmāk "Kopienas pamatnostādnes".

- (5) Galīgā lēmuma 26. apsvērumā ir teikts, ka, "lai saistībā ar projektu atlases procedūru nodrošinātu pārredzamību un vienādu attieksmi pret visiem uzņēmējiem, Francijas iestādes ir apņēmušās ievērot šādas procedūras:

a) periodiski tiks publicēts aicinājums izteikt ieinteresētību (piemēram, katra kalendārā gada sākumā), izmantojot paziņojumu *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* un norādot valsts atbalsta shēmas kārtību, ievērojamo procedūru un kandidātu atlases kritērijus;

b) par projektiem, kuri paredz satiksmes savienojumu starp kādu Francijas ostu un kādas citas dalībvalsts ostu, *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* tiks publicēts paziņojums par nodomu, norādot projekta priekšmetu un paredzētā atbalsta maksimālo lielumu. Šie paziņojumi aicinās ieinteresētās personas paust savus apsvērumus 15 darbdienu laikā. Ja kāda no šīm pusēm izteiks pamatotus iebildumus, par šo atbalsta projektu jāinformē Komisija, lai saņemtu iepriekšēju atļauju."

⁽¹⁾ OV L 196, 25.7.2002., 31. lpp.

⁽²⁾ OV C 13, 17.1.2004., 3. lpp.

- (6) Kā norāda Francijas iestādes, šī apsvērums b) apakšpunktā minēto procedūru īstenošanai ir nepieciešams sevišķi ilgs laiks, un tādējādi tās kavē projektu veiksmīgu norisi.

— pakalpojumam jābūt tādā, lai pārvadājumi (galvenokārt preču pārvadājumi), ko veic pa autoceļiem, tiktu pilnībā vai daļēji veikti pa jūras ceļiem, nenovirzot jūras pārvadājumus pretēji kopējām interesēm,

2. GROZĪJUMU SĪKS APRAKSTS

- (7) Francijas iestādes vēlas galīgo lēmumu grozīt tā, lai tajā būtu atspoguļota Kopienas pamatnostādņu 10. nodaļa, kurā aplūkots valsts atbalsts tuvjūras pārvadājumu līnijām.

— ar atbalstu jāisteno sīki izstrādāts projekts – iepriekš nosakot ietekmi uz vidi –, kas attiecas uz jaunu maršrutu vai uz pakalpojumu uzlabošanu kādā no jau pastāvošajiem maršrutiem un kas vajadzības gadījumā iesaista vairākus kuģu īpašniekus, turklāt uz vienu un to pašu maršrutu nedrīkst attiekties vairāk nekā viens finansēts projekts un šo projektu nedrīkst īstenot no jauna, pagarināt vai atkārtot,

3. IEROSINĀTO GROZĪJUMU IZVĒRTĒJUMS

3.1. Jauno Kopienas noteikumu saturs

- (8) Komisija vispirms norāda, ka iepriekšējās Kopienas pamatnostādnes ⁽¹⁾, kas bija piemērojamas galīgā lēmuma pieņemšanas brīdī, neparedzēja nekādus īpašus noteikumus, kuri attiektos uz atbalstu tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanai. Tāpēc bija loģiski, ka galīgajā lēmumā Komisija pieņēma konkrētus *ad hoc* noteikumus, lai apstiprinātu īpašo Francijas shēmu, kas paredz veicināt tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanu.

— atbalsta mērķim jāparedz attiecīgā pakalpojuma apsaimniekošanas izmaksu segšana 30 % apmērā ⁽²⁾ vai paredzētā pakalpojuma sniegšanai nepieciešamo pārkraušanas iekārtu iegādes finansēšana 10 % apmērā no minētajiem ieguldījumiem,

- (9) Komisija arī norāda, ka pa šo laiku tā ir pieņēmusi jaunas Kopienas pamatnostādnes un ka tās pašlaik paredz regulējumu valsts atbalstam tuvjūras pārvadājumu līniju uzsākšanai, kā to paredz arī mērķi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulā (EK) Nr. 1382/2003 par Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanu, lai uzlabotu kravu pārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (*Marco Polo* programma) ⁽²⁾, kuru arī pieņēma pēc galīgā lēmuma.

— atbalsts projekta īstenošanai jāpiešķir, pamatojoties uz pārredzamiem kritērijiem, kurus nediskriminējošā veidā piemēro Kopienā reģistrētiem kuģu īpašniekiem. Parasti atbalsts jāpiešķir projektam, ko dalībvalsts iestādes atlasījušas konkursa kārtībā saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas noteikumiem,

- (10) Jauno Kopienas pamatnostādņu 10. nodaļā individuāls atbalsts tuvjūras pārvadājumu līnijām tiek uzskatīts par saderīgu ar kopējo tirgu, ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:

— pakalpojumam, uz kuru attiecas projekts, jābūt saimnieciski ilgtspējīgam arī pēc tā laika posma, kurā tam drīkstēja izmantot valsts atbalstu,

“— atbalsta ilgums nedrīkst pārsniegt trīs gadus, un tā mērķim jābūt tāda jūras satiksmes pakalpojuma finansēšanai, kas nodrošina satiksmes savienojumu starp ostām, kuras atrodas dalībvalstu teritorijā,

— atbalstu nedrīkst papildināt ar sabiedriskā pakalpojuma kompensācijām (saistības vai līgumi).”

- (11) Komisija jo īpaši piebilst, ka jaunās Kopienas pamatnostādnes neparedz nekādas atšķirības atkarībā no tā, vai satiksmes līnija, kurai piešķir atbalstu, savieno divu dažādu dalībvalstu vai vienas un tās pašas dalībvalsts divas ostas. Komisija uzskata, ka atšķirība starp abām šīm situācijām, kura minēta galīgā lēmuma 26. apsvērumā, vairs nav objektīvi pamatota un tā nav jāsauglabā.

⁽¹⁾ OV C 205, 5.7.1997., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 196, 2.8.2003., 1. lpp. Ar šo regulu tiek izveidota *Marco Polo* programma, kas Komisijai ļauj piešķirt Kopienas finanšu ieguldījumu tuvjūras pārvadājumu līnijām uzsākšanas projektiem, lai daļu no sauszemes kravu pārvadājumiem novirzītu uz jūras ceļiem. Konkrētāk, minētās regulas 9. pants nosaka, ka “Kopienas finansiālā palīdzība pasākumiem, kas noteikti programmā, neliedz veikt pasākumus, kam tiek sniegts valsts atbalsts valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, ciktāl šāda palīdzība ir saderīga ar valsts atbalsta noteikumiem, kas paredzēti Līgumā, un tādās robežās, kas noteiktas katram pasākumu veidam attiecīgi 5. panta 2. punktā, 6. panta 4. punktā un 7. panta 3. punktā”.

⁽³⁾ Gadījumā, ja tiek piešķirts Kopienas finansējums vai ja ir tiesības saņemt finansējumu saskaņā ar dažādām atbalsta shēmām, 30 % maksimālais apjoms attiecas uz atbalsta un finanšu palīdzības kopsummu. Jāpiebilst, ka atbalsta intensitāte ir tāda pati kā modālās novirzīšanas darbībām saskaņā ar *Marco Polo* programmu: sk. Regulas (EK) Nr. 1382/2003 5. panta 2. punktu.

- (12) Komisija arī uzskata, ka Kopienas pamatnostādnes neaizliedz to, ka kāda dalībvalsts sniedz valsts atbalstu tuvjūras pārvaldājumu līnijām, ja vien individuālais atbalsts, ko piešķir saistībā ar šo shēmu, atbilst iepriekš minētajiem nosacījumiem.

3.2. Sekas galīgā lēmuma piemērošanai bez grozījumiem

- (13) Gadījumā, ja galīgo lēmumu negrozītu, tad, no vienas puses, Francija individuālu atbalstu satiksmes līnijām starp Francijas ostām varētu sniegt saskaņā ar nosacījumiem, kas būtu labvēlīgāki nekā tie, kurus paredz jaunās Kopienas pamatnostādnes, bet, no otras puses, tas radītu Francijai neizdevīgākus apstākļus attiecībā uz tādu projektu īstenošanu, kuri attiecas uz satiksmes līnijām starp kādu Francijas ostu un kādas citas dalībvalsts ostu, jo būtu jāievēro oficiālās procedūras, kas noteiktas galīgā lēmuma 26. apsvērumā. Šīs oficiālās procedūras ne vien vairs nav vajadzīgas, ņemot vērā jaunās Kopienas pamatnostādnes, bet tās arī radītu Francijai nevienlīdzīgu stāvokli salīdzinājumā ar citām valstīm, kuras, pamatojoties uz jaunajām Kopienas pamatnostādnēm, vēlētos piešķirt atbalsta shēmas vai individuālu *ad hoc* atbalstu tuvjūras pārvaldājumu līnijām starp savām un kaimiņvalstīs esošām ostām.

- (14) Saskaņā ar Līguma 88. panta 1. punktu Komisijai ir arī pastāvīgi jāpārbauda pastāvošās atbalsta shēmas. Šajā saistībā tai ir jāpārbauda, vai noteikumi par valsts atbalstu tiek vienveidīgi piemēroti visām atbalsta shēmām, ko īsteno dalībvalstīs. Jo īpaši tā iesaka šīm valstīm lietderīgus pasākumus, kas jāveic apstākļos, kad pakāpeniski attīstās vai darbojas kopējais tirgus, ja stājas spēkā ierobežojošāki Kopienas noteikumi. Taču Komisijai nav pamata saskaņā ar kādu no saviem iepriekšējiem nosacīta rakstura galīgajiem lēmumiem saglabāt ierobežojumu, kas noteikts kādas dalībvalsts atbalsta shēmai, kamēr pārējām dalībvalstīm, kuras īsteno analogiskas shēmas, šāds ierobežojums nav jāievēro.

3.3. Grozījumu priekšrocība

- (15) Gadījumā, ja galīgo lēmumu grozītu, tas ļautu panākt to, ka jauno Kopienas pamatnostādņu piemērošana atbalsta shēmai, ko Francija īsteno attiecībā uz tuvjūras pārvaldājumu līniju uzsākšanu, notiktu ātrāk – pirms galīgā termiņa, ko Komisija paredzējusi jaunajās Kopienas

pamatnostādnēs, proti, 2005. gada 30. jūnija, līdz kuram, veicot attiecīgus pasākumus, dalībvalstīm jānodrošina, ka visas tajās īstenotās atbalsta shēmas atbilst jaunajiem Kopienas noteikumiem.

4. SECINĀJUMI

- (16) Noslēgumā Komisija uzskata, ka Lēmums 2002/610/EK ir jāgroza. Ierosinātie grozījumi ļaus Francijai nodrošināt, ka tās atbalsta shēma atbilst noteikumiem, kurus jaunās Kopienas pamatnostādnes paredz attiecībā uz jūras satiksmes līnijām starp kādu Francijas ostu un kādas citas dalībvalsts ostu, un tas ļaus panākt arī to, ka noteikumi, kurus paredz jaunās Kopienas pamatnostādnes, attieksies uz projektiem, ar ko paredz atbalstu jūras satiksmes līnijām starp divām Francijas ostām. Kopumā ar šo grozījumu tiks panākts tas, ka Francija savu atbalsta shēmu īsteno saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus atbilstīgi iepriekš minētajām pamatnostādnēm ievēro visās pārējās dalībvalstīs,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2002/610/EK 1. pantā iekļauj šādu trešo daļu:

“Piešķirot individuālu atbalstu saistībā ar minēto shēmu, Francija ievēro nosacījumus, ko paredz 10. nodaļa Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu jūras pārvaldājumiem (*).

(*) OV C 13, 17.1.2004., 3. lpp.”

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2004. gada 14. decembrī

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks
Jacques BARROT

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 11. marts)

par Vācijas valsts atbalsta shēmu, ko īsteno kā zemstikla kultūru audzēšanas uzņēmumu atbrīvojumu no nodokļa par naftas produktiem

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 860)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2008/715/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punktu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus saskaņā ar minētajiem noteikumiem un ņemot vērā šos apsvērumus ⁽¹⁾,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Ar 2005. gada 19. aprīļa vēstuli, kas reģistrēta 2005. gada 20. aprīlī, Vācija paziņoja par pasākumu nodokļa atmaksāšanai zemstikla kultūru audzēšanas uzņēmumiem 2005. un 2006. gadā. Uz šo pasākumu attiecas atlikšanas klauzula, tāpēc pasākuma īstenošana ir atkarīga no Komisijas atļaujas. Šī lieta tika reģistrēta ar numuru N 189/05.
- (2) Šis pasākums ir tādas nepaziņotas atbalsta shēmas (2001–2002) pagarinājums, kas arī tika izveidotas, pagarinot nepaziņotu atbalsta shēmu (2003–2004). Abi nepaziņotie pasākumi tika reģistrēti nepaziņotu atbalstu reģistrā ar numuru NN 36/05.
- (3) Nosūtot 2005. gada 20. oktobra vēstuli, Komisija uzsāka oficiālās izmeklēšanas procedūru saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu ⁽²⁾. Vācija 2005. gada 22. novembra vēstulē iesniedza savus apsvērumus šajā sakarībā. Komisija saņēma vairākas ieinteresēto personu piezīmes. Vācija par šīm piezīmēm sniedza komentārus 2006. gada 14. jūnija vēstulē, kā arī papildu informāciju 2007. gada 12. decembra vēstulē.

II. APRAKSTS

- (4) Pieņemot Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem [*Gesetz zur Änderung des Mineralöl-*

steuergesetzes], Vācija 2001. gada 16. augustā uz diviem gadiem samazināja nodokļa likmi kurināmajam (šķidrājam kurināmajam, dabasgāzei, sašķidrinātajai gāzei), kas tiek izmantots siltumniecās un citās segtajās platībās. Atbalsts tika piešķirts nodokļa atmaksājuma veidā.

- (5) Vācijas 2002. gada 23. decembra Likumā par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu [*Gesetz zur Fortentwicklung der ökologischen Steuerreform*] nodokļa atmaksājums, kas sākotnēji bija piešķirts par laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim izmantoto kurināmo, tika pagarināts līdz 2004. gada 31. decembrim.
- (6) Pieņemot 2004. gada 9. decembra Likumu par direktīvas transponēšanu [*Richtlinien-Umsetzungsgesetz*], Vācija plānoja nodokļa atmaksājumu saglabāt līdz 2006. gada beigām un paziņoja par šā pasākuma pagarināšanu kā par valsts atbalstu N 189/05.
- (7) Tabulās, kas iekļautas I pielikumā, ir apkopotas atmaksātā nodokļa summas un to finansiālā ietekme uz zemstikla kultūru audzēšanu, salīdzinot ar citām lauksaimniecības jomām.
- (8) Pamatojoties uz turpmāk minētajiem iemesliem, Komisija ir uzsākusi oficiālās izmeklēšanas procedūru.
- (9) Pasākums ir valsts atbalsts. Vācija paziņoja, ka šajā gadījumā jāpiemēro izņēmuma noteikumi atbilstīgi Padomes direktīvām par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem (Direktīva 92/81/EEK, no 2003. gada aizstāta ar Direktīvu 2003/96/EK). Saskaņā ar šīm direktīvām dalībvalstis varētu samazināt nodokļa likmi naftas produktiem, ko izmanto dārzkopībā.

⁽¹⁾ OV C 67, 18.3.2006., 23. lpp.

⁽²⁾ Skatīt 1. zemspītras piezīmi.

- (10) Komisija šo viedokli apšaubīja. Atbilstīgi minētajām direktīvām, un jo īpaši Direktīvai 2003/96/EK, nodokļu pasākumiem, ko var pieņemt dalībvalstis, jābūt saderīgiem ar Kopienu tiesībām, un izņēmuma noteikumi nedrīkst būt pretrunā konkurences noteikumiem. Šie pasākumi nedrīkst ietekmēt iekšējā tirgus netraucētu darbību un izraisīt konkurences kropļojumus.
- (11) Turklāt šis atbalsts acīmredzami šķīta kropļojam konkurenci, jo mazāks nodokļu slogs energoproduktiem tik energoietilpīgā nozarē kā zemstikla kultūru audzēšana tieši ietekmēja ražošanas izmaksas, kā arī konkurētspēju.
- (12) Tika uzsvērts šā nodokļa atmaksājuma selektīvā piešķiršana, jo dārzkopības nozarē tika nodalīta audzēšana atklātā laukā un segtās platībās.
- (13) Komisija norādīja, ka dalībvalstīm ir iespēja piešķirt nodokļu atvieglojumus, taču tas jāveic saskaņā ar konkurences noteikumiem. Šajā posmā šķīta, ka valsts atbalsta shēmā nav ietverti noteikumi, kas dalībvalstīm ļautu piešķirt šāda veida atbalstu.
- (14) Komisija šajā posmā uzskatīja, ka šis pasākums ir darbības atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- (15) Vācija iesniedza apsvērumus gan par lietu, gan par procedūru.
- (16) Pēc Vācijas domām, nodokļa likmes samazinājums nebija selektīvs; tas izrietēja no lietas būtības, jo kurināmais tiek izmantots tikai segtās platībās.
- (17) Tomēr, ja varētu konstatēt selektivitāti un tāpēc būtu piešķirts valsts atbalsts, to varētu pamatot ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Īpašs valsts atbalsta tiesiskais pamatojums izriet no Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 2. punkta f) apakšpunkta, kā arī no secīgās Direktīvas 2003/96/EK 15. panta 3. punkta. Vācija uzskata, ka runa bija par "dalībvalstīm [šajās direktīvās] piešķirto pilnvaru īstenošanu ...". Tas radītu pretrunu, ja Komisija, kas ierosināja šīs direktīvas, pārņemtu Vācijai to, ka pasākums apdraud kopējo tirgu. Pēc Vācijas domām, minētajās direktīvās iestrādātie konkurences noteikumi nav prioritāri.
- (18) Pēc Vācijas domām, ir jāpiemēro 52. punkts Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai⁽³⁾, jo pašreizējais nodoklis ir būtiski palielināts. Likums par nodokli naftas produktiem [*Mineralölsteuergesetz*, saīsināti *MinöStG*] vai Likums par nodokli energoresursiem [*Energiesteuergesetz*, saīsināti *EnergieStG*], kas ir to aizstājis, jāuzskata par spēkā esošo dabas resursu nodokli. Īstenojot ekoloģisko nodokļu reformu, no 1999. gada 1. aprīļa tika būtiski palielinātas minētajā tiesību aktā noteiktās energoresursu nodokļa likmes, kā redzams pievienotajā pārskatā (I pielikums).
- (19) Šā regulējuma mērķis ir, aplikot ar nodokļiem energoresursus, palielināt pieprasījumu pēc energotaupīgiem un resursus saudzējošiem ražojumiem un stimulēt videi nekaitīgu metožu un tehnoloģiju izstrādi. Tādējādi noteikumi par energoresursu aplikšanu ar nodokļiem būtiski ietekmētu vides aizsardzību.
- (20) Šajā sakarā Vācija norāda uz pētījumu par energoefektivitāti zemstikla kultūru audzēšanā, kuru sagatavojis Dārzkopības uzņēmējdarbības centrs [*Zentrum für Betriebswirtschaft im Gartenbau e. V.*], kas izveidots Bioloģiskās ražošanas sistēmu institūtā [*Institut für biologische Produktionssysteme*] Leibnica universitātē Hannoverē.

III. VĀCIJAS APSVĒRUMI

⁽³⁾ OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

- (21) Vācija norādīja, ka energoresursu aplikšana ar lielākiem nodokļiem īpaši apgrūtinot uzņēmumus, kas apkurina siltumnīcas vai citas segtās platības kultūru audzēšanai, to energoietilpīgā saimniekošanas veida dēļ. Tālab esot izteikts ierosinājums ieviest nodokļu atvieglojumus, lai uz laiku atvieglinātu šo uzņēmumu stāvokli. Šī vajadzība esot bijusi aktuāla arī pēc 2002. gada 31. decembra – dienas, kad sākotnēji bija jābeidz piemērot samazināto nodokļa likmi. Tāpēc Likumā par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu tika noteikts, ka samazinātas nodokļa likmes piemērošana tiek pagarināta līdz 2004. gada 31. decembrim. Lai arī 2005. un 2006. gadā ņemtu vērā īpaši smago konkurences situāciju, kādā atrodas lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumi, kas apkurina siltumnīcas vai segtās platības kultūru audzēšanai, tika paredzēts samazinātu nodokļa likmi piemērot arī minētajā laikposmā.
- (22) Pēc Vācijas domām, Kopienas pamatnostādņu 52. punktā paredzētie priekšnosacījumi ir izpildīti. Tāpēc Kopienas pamatnostādņu 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktu var izmantot kā tiesisko pamatojumu valsts atbalstam, kas laikposmā no 2001. līdz 2006. gadam piešķirts nodokļa likmes samazinājuma veidā.
- (23) Ja nodokļa likmes samazinājums attiecas uz Kopienas nodokli, kas harmonizēts atbilstīgi Direktīvai 92/81/EEK vai Direktīvai 2003/96/EK, samazinātā nodokļa likme ir saderīga ar kopējo tirgu, ja tā nav zemāka par attiecīgo minimālo nodokļa likmi. Tas pats (proti, saderība ar kopējo tirgu) attiecas uz nodokļa likmes samazinājumu, ja runa nav par Kopienas nodokli, vismaz tajos gadījumos, kad samazinātā nodokļa likme pārsniedz 20 % no iekšzemes nodokļa.
- (24) Turklāt Vācija paskaidroja, ka jau saistībā ar likumprojektu ekoloģiskā nodokļa reformas uzsākšanai tika rīkotas apspriešanās par nodokļu atvieglojumiem lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, kas apkurina siltumnīcas vai citas segtās platības kultūru audzēšanai, jo energoietilpīgā saimniekošanas veida dēļ tos īpaši ietekmē lielāki nodokļi. Tā kā likuma tekstu ļoti īsā laikā bija jāizskata parlamentā un tam sākotnēji bija jāstājas spēkā jau 1999. gada 1. janvārī, lauksaimniecību

un mežsaimniecību bija plānots iekļaut ražojošām nozarēm paredzētajā nodokļu atvieglojumu mehānismā. Attiecīgais nodokļa samazinājums bija jāievieš ar atsevišķiem grozījumiem Likumā par nodokli naftas produktiem; šie grozījumi stājās spēkā 2001. gada 1. janvārī. Savukārt samazinājuma piemērošanas termiņa pirmā pagarināšana, kas attiecās uz laikposmu no 2003. līdz 2004. gadam, bija jāiestrādā Likumā par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu.

- (25) Vācija apgalvoja, ka pēc iepriekšējās sazināšanās ar Komisiju tai ir radies iespaids, ka attiecīgais nodokļa likmes samazinājums ir likumīgs. Jo īpaši tā norādīja uz Komisijas mutiskiem izteikumiem darba grupas "Konkurences apstākļi lauksaimniecībā" sēdē, kas notika 1999. gada 26. un 27. oktobrī. Katrā ziņā Komisijai lietas apstākļi kļuva zināmi, vēlākais iepazīstoties ar Vācijas 2001. gada 29. augusta paziņojumu, tā ka tai jau tobrīd bija iespējas izvērtēt samazinātās nodokļa likmes saderību ar kopējo tirgu. Vācija atsauca uz Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽⁴⁾ 10. panta 1. punktu un 14. panta 1. punkta otro teikumu. Iespējama atbalsta atgūšana nebūtu saderīga ne ar tiesiskās palāvības un juridiskās noteiktības principiem, ne ar labas pārvaldības principiem. Ieinteresēto personu piezīmes, pēc Vācijas domām, liecināja, ka viņu cerības bija pamatotas.

IV. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (26) Ieinteresētās personas būtībā izteica tos pašus argumentus, ko jau bija iesniegusi Vācija. Pēc viņu domām, pasākumi nebija selektīvi arī tāpēc, ka tie bija pieejami visiem lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, kas apsaimnieko siltumnīcas un segtās platības. Tāpat tika norādīts, ka tirdzniecība Kopienā netiek ietekmēta. Attiecīgajos gados siltumnīcu kultūru platības ir samazinājušās un konkurējošu izstrādājumu imports Vācijā palielinājies. Turklāt Vācijas ražošanas apjomi bija niecīgi, salīdzinot ar Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dārzeņiem. Atklāta lauka un siltumnīcu kultūras arī tieši nekonkurē savā starpā un vairumā gadījumu nav aizvietošanas. Ja tiek sniegts valsts atbalsts, to var pamatot ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, jo tas ir paredzēts dārzkopības attīstībai. Tas ļauj pielāgoties pieaugušajām energoresursu cenām un samazina konkurences kropļojumus, kuru iemesls ir būtiski zemākas energoresursu bruto cenas citās dalībvalstīs un kuri negatīvi ietekmē Vācijas ražojošos uzņēmumus. Nevar būt runa par konkurences kropļojumiem, ko rada Vācijas

⁽⁴⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

sniegtais valsts atbalsts. Tieši pretēji – (daļēji) tiek izlīdzināti jau pastāvoši konkurences kropļojumi, kas negatīvi ietekmēja Vācijas zemstikla kultūru audzētājus. Ierobežotā termiņa dēļ šie pasākumi ļoti stimulēja attiecīgo nozari pielāgoties pieaugošajām energoresursu cenām un veikt attiecīgus ieguldījumus, īstenojot enerģijas taupīšanas un racionalizēšanas pasākumus. Tāpēc attiecīgajiem pasākumiem bija jābūt pieļaujamiem, jo citādi Direktīvas 92/81/EEK un Direktīvas 2003/96/EK mērķi tiktu apieti vai nepieļaujami sašaurināti. Papildus, norādot uz Eiropas Kopienų Tiesas spriedumu lietā RSV⁽⁵⁾, tika apgalvots, ka atbalsta saņēmēja tiesiskās palāvības aizsardzība būtu pretrunā iespējamai valsts atbalsta atgūšanai, jo Komisija par valsts atbalstu zināja jau 2001. gada 29. augustā, taču tikai ar 2005. gada 20. aprīļa pieprasījumu sniegt informāciju tas kļuva par valsts atbalsta tiesiskuma izmeklēšanas procedūras priekšmetu. Turklāt, ja atbalsts tiktu atgūts, daudzi uzņēmumi varētu kļūt maksātnespējīgi.

miskas priekšrocības, kuras tas nebūtu guvis parastos tirgus ekonomikas apstākļos⁽⁷⁾, un vai uzņēmums šādi tiek atbrīvots no izmaksām, kas parastos apstākļos tam būtu jāsamaksā no saviem līdzekļiem⁽⁸⁾.

- (30) Pasākums, ko īsteno nodokļa atmaksājuma veidā, sniedz atbalsta saņēmējiem uzņēmumiem priekšrocības, kas izpaužas kā mazāks nodokļu slogs. Šādi tiek ietaupītas izmaksas, kas parastos apstākļos uzņēmumiem būtu jāsedz no saviem līdzekļiem. Konkrētiem uzņēmumiem, proti, lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, kas apsaimnieko siltumnīcas un segtās platības, atbalsts tiek piešķirts no valsts līdzekļiem.

V. PASĀKUMU NOVĒRTĒJUMS

- (27) Saskaņā ar 43. pantu 1996. gada 28. oktobra Regulā (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju⁽⁶⁾ EK līguma 87., 88. un 89. pants attiecas uz regulā minēto izstrādājumu ražošanu un tirdzniecību ar tiem. Tātad augļu un dārzeņu ražošanai un tirdzniecībai piemēro Kopienų noteikumus par valsts atbalsta piešķiršanu.
- (28) Saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (29) Kā noteikts Tiesas spriedumos, lai izlemtu jautājumu, vai pasākums ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta nozīmē, ir jānosaka, vai atbalsta saņēmējs uzņēmums gūst ekonomisku priekšrocību, kuras tas nebūtu guvis parastos tirgus ekonomikas apstākļos⁽⁷⁾, un vai uzņēmums šādi tiek atbrīvots no izmaksām, kas parastos apstākļos tam būtu jāsamaksā no saviem līdzekļiem⁽⁸⁾.
- (31) Valsts atbalsts netiek piešķirts visiem uzņēmumiem, tātad tas ir selektīvs. No tā izriet, ka tas ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (32) Nodokļa atmaksājums var radīt konkurences kropļojumus⁽⁹⁾ un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm⁽¹⁰⁾.
- (33) Vācija ir nozīmīgs siltumnīcu produktu ražotājs. Kā liecina turpmāk norādītie statistikas dati, būtiska ir arī tirdzniecība ar šādiem produktiem.

⁽⁵⁾ Lieta 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabriken en Scheepswerven NV* pret Komisiju, ECR [1987], 4617.

⁽⁶⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.

⁽⁷⁾ Lieta C-39/94 *SFEI u.c.*, ECR [1996], I-3547, 60. punkts.

⁽⁸⁾ Lieta C-301/87 *Francija pret Komisiju*, ECR [1990], I-307, 41. punkts.

⁽⁹⁾ Saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesas judikatūru viena uzņēmuma konkurences situācijas uzlabošanās, pamatojoties uz valsts atbalstu, principā nozīmē konkurences kropļojumus attiecībā pret konkurējošiem uzņēmumiem, kas nesaņem šādu atbalstu (lieta C-730/79, ECR [1980], 2671, 11. un 12. punkts).

⁽¹⁰⁾ Skatīt turpmāk minētos statistikas datus (avots: *Eurostat*).

	2001	2002	2003	2004	2005
Dārzeņi					
<i>Imports</i>					
Vērtība (tūkst. EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Apjoms (tonnas)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
<i>Eksports</i>					
Vērtība (tūkst. EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Apjoms (tonnas)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
Ziedi					
<i>Imports</i>					
Vērtība (tūkst. EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Apjoms (tonnas)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
<i>Eksports</i>					
Vērtība (tūkst. EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Apjoms (tonnas)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

(34) Vācijas siltumnīcu produkti konkurē ar citu dalībvalstu siltumnīcu produktiem. Vācija un ieinteresētās personas to ne tikai neapstrīdēja, bet pat norādīja, ka zemstikla kultūru audzētāji tika atbrīvoti no nodokļa tieši tāpēc, lai uzlabotu to spēju konkurēt ar Nīderlandes konkurentiem, kuriem saskaņā ar šo pašu informāciju ir izdevīgāki ražošanas apstākļi zemākas energoresursu bruto cenas dēļ. Tātad pastāv tieša konkurence. Tāpēc nav būtisks arī kādas ieinteresētās personas apgalvojums, ka siltumnīcu produkti tieši nekonkurē ar atklātā laukā audzētiem produktiem, jo Vācijas siltumnīcu produkti tieši konkurē ar citu dalībvalstu, tostarp Nīderlandes, siltumnīcu produktiem.

(35) Tādējādi atbrīvojums no parasti maksājamiem nodokļiem var radīt konkurences kropļojumus. Turklāt nav nozīmes apsvērumam, ka citās dalībvalstīs ir izdevīgākas energoresursu cenas ⁽¹¹⁾. Pat pieņemot, ka sākotnējās situācijas šā ražošanas faktora dēļ būtu atšķirīgas, tas nemaina apstākli, ka Vācijas piešķirtais nodokļa atmaksājums var radīt konkurences kropļojumus.

(36) Atbalsts var arī ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Par to liecina arī nozīmīgās tirdzniecības plūsmas, kā

redzams iepriekš minētajā tabulā. Pat pieņemot, ka kultūraugu platības tiešām ir samazinājušās un imports Vācijā pieaudzis, kā tika minēts, tas nebūt nepierāda to, ka nav radušies tirdzniecības traucējumi. Nav izslēgts, ka, neveicot attiecīgo pasākumu, kultūraugu platības būtu samazinājušās vēl vairāk un imports uz Vāciju būtu vēl lielāks. Tā kā Kopienas iekšējā tirdzniecība ar siltumnīcu produktiem iekļauj arī Vāciju, vairs nav svarīgs jautājums par to, cik nozīmīgi ir Vācijas ražošanas apjomi.

(37) Tomēr EK līguma 87. panta 1. punktā paredzētais valsts atbalsta piešķiršanas aizliegums nav spēkā bez izņēmumiem. Komisija pārbaudīja, vai būtu jāpiemēro kāds no izņēmumiem vai atbrīvojumiem no vispārējā valsts atbalsta sniegšanas aizlieguma saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu.

(38) Neatkarīgi no tā, kas ir šā atbalsta saņēmēji, šajā gadījumā netiek ņemti vērā EK līguma 87. panta 2. punktā minētie izņēmuma apstākļi attiecībā uz sociālo atbalstu, ko piešķir individuāliem patērētājiem, atbalstu, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, un atbalstu, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos.

⁽¹¹⁾ Skatīt Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedumu lietā 173/73 Itālija pret Komisiju, ECR [1974], 709, 36.-40. punkts.

- (39) Komisija uzskata, ka šai atbalsta shēmai nav piemērojami EK līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktie apstākļi, kuros var atbrīvot no aizlieguma piešķirt atbalstu attīstībai konkrētos apgabalos, jo attiecīgais pasākums nav atbalsts, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs.
- (40) Attiecībā uz EK līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajiem apstākļi, em kuros var atbrīvot no aizlieguma piešķirt atbalstu, jānorāda tikai tas, ka attiecīgais nodokļu režīms neveicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs un arī nenovērš nopietnus traucējumus Vācijas Federatīvās Republikas tautsaimniecībā. Turklāt tas neveicina kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu, kā minēts EK līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunktā.
- (41) Šajā sakarā Komisija norāda, ka ne Vācija, ne ieinteresētās personas izmeklēšanas procedūras gaitā nav atsaukušās uz iepriekš minētajiem izņēmuma apstākļiem vai apstākļiem, kuros atbrīvo no atbalsta sniegšanas aizlieguma.
- (42) Tādējādi vienīgais vērā ņemamais iemesls atbrīvošanai no atbalsta sniegšanas aizlieguma ir minēts 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā, kurā teikts, ka ar kopējo tirgu ir saderīgs tāds atbalsts, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.
- (43) Attiecīgajiem pasākumiem piemēro ⁽¹²⁾ Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ⁽¹³⁾ (turpmāk "Kopienas pamatnostādnes lauksaimniecībā").
- (44) Tomēr ne Kopienas pamatnostādnes lauksaimniecībā, ne citi tiesību akti lauksaimniecības jomā attiecībā uz iepriekš minētajiem pasākumiem atklāti neparedz izņēmumus vai atbrīvojumu no EK līguma 87. panta 1. punktā paredzētā atbalsta sniegšanas vispārējā aizlieguma. Turklāt Komisija secina, ka šajā gadījumā attiecībā uz ieguldījumu atbalstu Kopienas pamatnostādņu 4. punkts nav piemērojams. Nodokļa atmaksājums nav saistīts ar ieguldījumu veikšanu.
- (45) Vācija un dažas ieinteresētās personas uzskata, ka īpašs atbalsta tiesiskais pamatojums izriet no Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 2. punkta f) apakšpunkta, kā arī no to aizstājošās Direktīvas 2003/96/EK 15. panta 3. punkta, turklāt to pieļauj Kopienas pamatnostādnes lauksaimniecībā, konkrēti to 3.4. punkts.
- (46) Direktīvas 2003/96/EK 15. un 24. apsvērumā ir noteikts, ka pasākumiem, ar kuriem tiek ieviestas atšķirīgas nodokļa likmes, jāatbilst iekšējā tirgus un konkurences noteikumiem, lai neradītu konkurences traucējumus. Turklāt konkurences noteikumu obligāta piemērošana ir nostiprināta Direktīvas 2003/96/EK 26. pantā, kurā dalībvalstīm ir prasīts atbilstīgi EK līguma 88. panta 3. punktam informēt par tādiem saskaņā ar direktīvu veiktiem pasākumiem kā nodokļu atmaksājumi, ja tie ietver valsts atbalstu. Minētajā pantā nepārprotami norādīts, ka informācija, kas uz šīs direktīvas pamata sniegta Komisijai, neatbrīvo dalībvalstis no paziņošanas pienākuma atbilstīgi EK līguma 88. panta 3. punktam.
- (47) Tas pats attiecas uz Direktīvu 92/81/EEK, kuras apsvērumos (proti, 6. apsvērumā) ir precizēts, ka dalībvalstīm tiek piešķirta iespēja fakultatīvi piemērot noteiktus atbrīvojumus, ja tie neizraisa konkurences kropļojumus. Direktīvas 8. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis, "neskarot citus Kopienas noteikumus", var piešķirt neierobežotus vai ierobežotus atbrīvojumus no nodokļa vai nodokļa likmes samazinājumu. Šajā sakarā Komisija norāda, ka tās kompetence valsts atbalsta jautājumos tieši izriet no EK līguma. Komisijas kompetenci šajā jomā nevarētu ietekmēt iespējami Kopienas tiesību akti.
- (48) Ja Vācija uzskata, ka nodokļa atmaksājums ir "dalībvalstīm [šajās direktīvās] piešķirto pilnvaru īstenošana", tad Komisija iebilst, ka tas ir iespējams tikai saskaņā ar iepriekš minētajiem nosacījumiem. Turklāt Vācija norāda, ka tas būtu pretrunīgi, ja Komisija, kas bija šo direktīvu ierosinātāja, pārņemtu Vācijai to, ka pasākums apdraud kopējo tirgu. Pirmkārt, Vācija nav paziņojusi, ka atbilstīgi Komisijas interpretācijai nav paredzētas iespējas faktiski piemērot minētās direktīvas. Protams, Komisija neizslēdz to, ka uz direktīvu pamata var veidoties situācijas, kas vienlaikus atbilst godīgas konkurences prasībām. Taču Komisija norāda, ka atbilstīgi pašreizējai situācijai nodokļu tiesību aktu tuvināšanas jomā direktīvās nodokļu atvieglojumi tiek vienīgi pieļauti. Tie nav obligāti noteikti.

⁽¹²⁾ Komisijas paziņojums par noteikumu pieņemšanu, kas piemērojami nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai, OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp., labotā redakcija OV C 232, 12.8.2000., 17. lpp.

- (49) Vācija apšaubā to, ka attiecīgo direktīvu konkurences aspekti ir prioritāri. Saistībā ar šo argumentu jāpiebilst, ka no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka katrā ziņā – tāpat arī tad, ja prioritātes nav, – saskaņā ar EK līgumu tāds atbalsts kā minētā nodokļa atmaksājums ir jāpārbauda, ņemot vērā attiecīgos konkurences noteikumus. Tātad var secināt, ka jautājumam par prioritātes esību vai neesību nav nozīmes ⁽¹⁴⁾.
- (50) Ar EK līgumu Komisijai ir piešķirta brīvība novērtēt un izsvērt 87. panta 3. punktā minētos apstākļus atbrīvošanai no atbalsta sniegšanas aizlieguma, un attiecīgās direktīvas to nekādā veidā neierobežo.
- (51) Iepriekš minēto Kopienas pamatnostādņu 3.5. punktā ir atspoguļoti politikas principi valsts atbalsta un kopējās lauksaimniecības politikas jomā. Tajā ir noteikts, ka vienpusēji valsts atbalsta pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot tikai ražotāju finansiālo stāvokli, nevis veicināt visas nozares attīstību, un jo īpaši atbalsts, ko piešķir, pamatojoties tikai uz cenu, daudzumu, ražojuma vienībām vai ražošanas līdzekļu vienībām, ir pielīdzināms darbības atbalstam un nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- (52) Kā jau iepriekš minēts, attiecīgais atbalsts nav saistīts ar ieguldījumiem, kas varētu modernizēt nozari (kā piemērus varētu minēt labāku siltumizolāciju vai ieguldījumus efektivitātes paaugstināšanā). Tieši pretēji – šo subsīdiju dēļ nepieciešamie pielāgojumi (piemēram, iepriekš minētie) varētu aizkavēties. Tātad nozarē saglabājas atkarība no šāda atbalsta. Attīstība nenotiek vai notiek ar attiecīgu aizkavēšanos. Pretēji atsevišķu ieinteresēto personu apsvērumiem, ne tikai nav stimula nepieciešamo ieguldījumu veikšanai, bet ar subsīdijām pat tiek samazināts pašreizējais stimulants, ko rada augstās energoresursu cenas. Tāpēc attiecīgais atbalsts uzskatāms par darbības atbalstu minētajā nozīmē.
- (53) Jaunās Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā ⁽¹⁵⁾ stājās spēkā tikai 2007. gada 1. janvārī. Pamatnostādņu 172. punktā ir paredzēts tās retrospektīvi piemērot nelikumīgiem nodokļa atmaksājumiem, kas piešķirti, pamatojoties uz Direktīvu 2003/96/EK. Tas pats attiecas uz nelikumīgiem nodokļa atmaksājumiem, kas piešķirti, pamatojoties uz Direktīvu 92/81/EEK. Tomēr tas ir spēkā tikai tad, ja ir izpildīti šo direktīvu nosacījumi un lauksaimniecības nozarē nav veikta diferenciācija. Tomēr, tā kā attiecīgais pasākums tika piešķirts tikai konkrētiem lauksaimniecības uzņēmumiem, 172. punkts nav pamats, kas ļautu Komisijai attiecīgo nodokļa atmaksājumu uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.
- (54) Vācija atbalsta saderību ar kopējo tirgu vēlas pamatot ar Kopienas pamatnostādņēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai. Komisija ir ņēmusi vērā arī to, ka tiek piemērotas Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai (turpmāk “Kopienas pamatnostādnes vides jomā”), konkrēti to 23. punkts un 51. un turpmākie punkti, saskaņā ar kuriem konkrētos apstākļos ir atļauts piešķirt darbības atbalstu. Kopienas 2000. gada pamatnostādņēs lauksaimniecībā, proti, to 5.6.2. punktā, ir atsaucē uz Kopienas pamatnostādņēm vides jomā.
- (55) Šo Kopienas pamatnostādņu vides jomā 23. punktā ir paredzēts, ka dažos gadījumos atbrīvojumus no nodokļiem vai nodokļu likmes samazinājumus, kas pozitīvi ietekmē vidi, var piešķirt konkrētu kategoriju uzņēmumiem, lai tie nenokļūtu sarežģītos konkurences apstākļos, ja šādi izņēmumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu šādu nodokļu ieviešanu vai turpmāku piemērošanu visiem izstrādājumiem.
- (56) Komisija atgādina par to, ka saskaņā ar 50. punktu Kopienas pamatnostādņēs vides jomā attiecīgajiem nodokļu pasākumiem principā ir jānodrošina ieguldījums vides aizsardzībā. Ir jānodrošina tas, lai izņēmumi vai atbrīvojumi no nodokļiem kā tādi neizjauktu vispārējos mērķus.
- (57) Pamatojoties uz vēlāk iesniegtajiem dokumentiem (pētījumu), Vācija pierādīja, ka, energoresursu nodokļu pieauguma dēļ ir pastāvīgi samazinājies enerģijas patēriņš un ir palielinājusies energoefektivitāte gan dārzenkopībā, gan dekoratīvo augu audzēšanā siltumnīcās.
- (58) Tāpēc Komisija pieņem, ka attiecīgie uzņēmumi apzinās nepieciešamību veikt uzlabojumus, ņemot vērā vides aizsardzību.
- (59) Kopienas pamatnostādņēs vides jomā ir nošķirti jaunie nodokļi (51. punkta 1. apakšpunkts) un spēkā esošie nodokļi (51. punkta 1. apakšpunkts un 52. punkts).
- (60) Likums par nodokli naftas produktiem bija spēkā, kad 2001. gada 16. augustā tajā tika izdarīti grozījumi ar Likumu par grozījumiem Likumā par nodokli naftas produktiem, ar ko tika atļauts nodokļa atmaksājums. Tāpēc tas jāuzskata par “spēkā esošu” likuma grozījumu iesniegšanas brīdī Kopienas pamatnostādņu 51. punkta 2. apakšpunkta vai 52. punkta nozīmē.

⁽¹⁴⁾ Skatīt Pirmās instances tiesas 2000. gada 27. septembra spriedumu lietā T-184/97 *BP Chemicals pret Komisiju*, ECR [2000], II-3145, 59. punkts un turpmākie punkti.

⁽¹⁵⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

- (61) Saskaņā ar 51. punkta 2. apakšpunktu noteikumus, kas izklāstīti 51. punkta 1. apakšpunktā, var piemērot spēkā esošiem nodokļiem, ja vienlaikus ir izpildīti šādi divi nosacījumi: a) attiecīgajam nodoklim jābūt atzīstamai pozitīvai ietekmei uz vides aizsardzību un b) par atkāpēm, ko sniedz attiecīgajiem uzņēmumiem, jālemj, kad pieņem nodokli, vai tām jāklūst nepieciešamām sakarā ar nozīmīgām izmaiņām ekonomiskajos apstākļos, kuru dēļ uzņēmums ir nonācis īpaši sarežģītā situācijā. Pēdējā piemērā samazinājuma apjoms nedrīkst pārsniegt to izmaksu pieaugumu, kas radušās ekonomisko nosacījumu izmaiņu dēļ. Pēc tam, kad izmaksas vairs nepieaug, nodokļa samazinājums vairs nav piemērojams.
- (62) Lai piemērotu 51. punkta 1. apakšpunktu Kopienas pamatnostādņēs vides jomā, vienlaikus jābūt izpildītiem gan a), gan b) punktā minētajiem nosacījumiem. Attiecībā uz b) punktā minēto pirmo alternatīvo nosacījumu, saskaņā ar kuru par atkāpēm jālemj nodokļa pieņemšanas brīdī, Komisija secina, ka visi nodokļa samazinājumi ir piešķirti tikai pēc nodokļu tiesību akta pieņemšanas, nevis tiesību akta pieņemšanas brīdī. Tātad pirmā alternatīva nav izpildīta. Otrais alternatīvais nosacījums, pirmkārt, prasa pierādījumu nozīmīgām izmaiņām attiecīgo uzņēmumu ekonomiskajos apstākļos, otrkārt, pierādījumu, ka summa, par kādu nodoklis tiek samazināts, nepārsniedz to izmaksu pieaugumu, kas radušās ekonomisko nosacījumu izmaiņu dēļ. Vācija nav iesniegusi šādus pierādījumus, kas ļautu Komisijai secināt, ka minētie nosacījumi ir izpildīti. Tātad nav izpildīta arī b) punktā minētā otrā alternatīva. No tā izriet, ka 51. punkta 2. apakšpunktu nevar piemērot.
- (63) Komisija ir pārbaudījusi, vai var piemērot 52. punktu. 52. punktā ir noteikts, ka gadījumā, ja ievērojami pieaudzis kāds spēkā esošais nodoklis un attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka dažiem uzņēmumiem nepieciešamas atkāpes, tad pēc analogijas ir spēkā nosacījumi, kas izklāstīti 51. punkta 1. apakšpunktā par jaunajiem nodokļiem. Tāpēc jāpārbauda, vai nodokļi ir ievērojami pieauguši un vai ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti 51. punkta 1. apakšpunktā Kopienas pamatnostādņēs vides jomā.
- (64) Visi spēkā esošie nodokļi ir palielināti par vismaz 20 % (sk. I pielikumu). Komisija uzskata, ka šis pieaugums uzskatāms par ievērojamu Kopienas pamatnostādņu vides jomā 52. punkta nozīmē. Komisija ņem vērā, ka saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju izņēmumi ir nepieciešami, lai zemstikla kultūru audzēšanas uzņēmumi, kam sniegts atbalsts, varētu pastāvēt arī turpmāk.
- (65) Tomēr 52. punktu var attiecināt tikai uz tādiem nodokļa atmaksājumiem, kas nepārsniedz summu, par kādu tika palielināti sākotnējie nodokļi, citiem vārdiem sakot, uz spēkā esošo nodokļu jauno daļu. 52. punkts attiecas uz noteikumiem, kas jāpiemēro jaunajiem nodokļiem. No tā izriet, ka nodokļu pieaugums tiek vērtēts pēc analogijas tādā pašā veidā kā jauna nodokļa ieviešana. Šo analogiju var piemērot tikai jaunajai daļai, citiem vārdiem sakot, nodokļa palielinātajai daļai. Tikai šī metode nodrošina to, ka, novērtējot nodokļu palielinājumu, tiks ievēroti papildu kritēriji, kas jāpiemēro, novērtējot spēkā esošos nodokļus. Ņemot vērā šos priekšnosacījumus, Komisija ir izdarījusi turpmāk minētos secinājumus.
- (66) Šķidrājam kurināmajam sākotnēji piemērotais nodoklis 40,90 euro par 1 000 l ir palielināts līdz 61,35 euro par 1 000 l. Tāpēc Komisija uzskata, ka jebkuru samazināto nodokļa likmi, kas ir zemāka par sākotnējo nodokli (proti, 40,90 euro par 1 000 l), nevar pamatot ar Kopienas pamatnostādņēm vides jomā, un tāpēc tā nav saderīga ar kopējo tirgu.
- (67) Dabagāzei sākotnēji piemērotais nodoklis 1,87 euro par MWh ir palielināts līdz 3,476 euro par MWh (no 1999. gada 1. aprīļa) un līdz 5,50 euro par MWh (no 2003. gada). Tāpēc Komisija uzskata, ka jebkuru samazināto nodokļa likmi, kas ir zemāka par sākotnējo nodokli (proti, 1,87 euro par MWh), nevar pamatot ar Kopienas pamatnostādņēm vides jomā, un tāpēc tā nav saderīga ar kopējo tirgu.
- (68) Sašķidrīnātajai gāzei sākotnēji piemērotais nodoklis 25,56 euro par 1 000 kg ir palielināts līdz 38,34 euro par 1 000 kg (no 1999. gada 1. aprīļa) un līdz 60,60 euro par 1 000 kg (no 2003. gada). Tāpēc Komisija uzskata, ka jebkuru samazinātu nodokļa likmi, kas ir zemāka par sākotnējo nodokli (proti, 25,56 euro par 1 000 kg), nevar pamatot ar Kopienas pamatnostādņēm vides jomā, un tāpēc tā nav saderīga ar kopējo tirgu.

(69) Attiecībā uz atbalsta daļu, kas nepārsniedza nodokļa palielinājuma summu 1999. gadā, Komisija ir izvērtējusi arī to, vai ir izpildīti 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktā minētie nosacījumi (kas jāpiemēro atbilstīgi 52. punktam).

(70) Kā noteikts 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktā, lēmumi par atbrīvojumiem desmit gadu ilgam laikposmam bez samazinājuma var būt attaisnojami divos gadījumos, un minētajā punktā ir iekļauti divi nosacījumi, kam jābūt izpildītiem: a) ja samazinājums attiecas uz Kopienas nodokli, tad summai, ko faktiski maksā uzņēmumi pēc samazinājuma, jāsiglabājas lielākai par Kopienas minimālo likmi, lai mudinātu uzņēmumus uzlabot vides aizsardzību; b) ja samazinājums attiecas uz vietēju nodokli, kas uzlikts, nepastāvot Kopienas nodoklim, tad uzņēmumiem, kam ir tiesības uz samazinājumu, tomēr jāmaksā *ievērojama* daļa no valsts nodokļa. Alternatīvi Kopienas pamatnostādnēs vides jomā tiek prasīta alternatīvu pasākumu veikšana (piemēram, brīvprātīgas vienošanās). Tomēr šajā gadījumā tādu nav.

(71) Attiecībā uz trim minētajiem produktiem, proti, šķidro kurināmo, dabasgāzi un sašķidrināto gāzi, sākotnēji pirms nodokļa palielināšanas 1999. gadā piemērotais nodoklis pārsniedza Kopienā noteikto minimumu.

Šķidrajam kurināmajam Kopienas noteiktā minimālā likme bija 18,00 euro par 1 000 l⁽¹⁶⁾ 2001.–2003. gadā un 21,00 euro par 1 000 l⁽¹⁷⁾ 2004.–2006. gadā; tātad tā bija zemāka par sākotnējo nodokli 40,90 euro par 1 000 l.

Dabasgāzei Kopienas noteiktā minimālā likme bija 0,54 euro par MWh 2004.–2006. gadā; tātad tā bija zemāka par sākotnējo nodokli 1,87 euro par MWh.

Sašķidrinātajai gāzei Kopienas noteiktā minimālā likme bija 0,00 euro par 1 000 kg; tātad tā bija zemāka par sākotnējo nodokli 25,56 euro par 1 000 kg.

(72) Attiecībā uz citu kurināmo, uz ko 2001.–2003. gadā *neattiecās* Kopienas noteiktā minimālā likme, 51. punkta

⁽¹⁶⁾ Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 5. panta 3. punktu Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvā 92/82/EEK par naftas produktiem uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu.

⁽¹⁷⁾ Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 4. panta 1. punktu Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvā 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļa uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

1. apakšpunkta b) punkta otrajā ievilkumā 2001. gada Kopienas pamatnostādnēs vides jomā ir noteikts, ka atbalsta saņēmēji uzņēmumi maksā ievērojamu daļu no valsts nodokļa. Tas pamatots ar to, ka tiem nepieciešams pamudinājums uzlabot savas darbības no vides aspekta. Ņemot vērā Komisijas praksi, ir kļuvis skaidrs, ka par ievērojamu daļu principā var uzskatīt 20 % vai Kopienas minimālo nodokļa likmi, kas piemērojama enerģijas izmantojumiem, kuri ietilpst attiecīgās direktīvas darbības jomā.

(73) Pat ņemot vērā lielāko piemērojamo nodokļa likmi attiecīgajā posmā, proti, 5,50 euro par MWh 2003. gadā, 20 % robeža ir 1,10 euro par MWh, un tā ir zemāka par sākotnējo nodokli, proti, 1,87 euro par MWh.

(74) Ņemot vērā šos iemeslus, Komisija secina, ka 51. punkta 1. apakšpunkta b) punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, ja samazinātās nodokļu likmes nav zemākas par sākotnējo nodokli pirms 1999. gadā veiktās palielināšanas.

(75) Attiecībā uz šķidro kurināmo Komisija uzskata, ka nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli (proti, 40,90 euro par 1 000 l), nav saderīga ar kopējo tirgu, savukārt nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis nekļūst zemāks par sākotnējo nodokli (61,35 euro par 1 000 l samazinājums līdz 40,90 euro par 1 000 l), ir saderīga ar kopējo tirgu.

(76) Attiecībā uz dabasgāzi Komisija uzskata, ka nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli (proti, 1,87 euro par MWh), nav saderīga ar kopējo tirgu, savukārt nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis nekļūst zemāks par sākotnējo nodokli (3,476 euro par MWh samazinājums 2001. un 2002. gadā, kā arī 5,50 euro par MWh samazinājums 2003.–2006. gadā līdz 1,87 euro par MWh), ir saderīga ar kopējo tirgu.

(77) Attiecībā uz sašķidrināto gāzi Komisija uzskata, ka nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli (proti, 25,56 euro par 1 000 kg), nav saderīga ar kopējo tirgu, savukārt nodokļa likmes samazinājuma daļa, kuras rezultātā nodoklis nekļūst zemāks par sākotnējo nodokli (38,34 euro par 1 000 kg samazinājums 2001. un 2002. gadā, kā arī 60,60 euro par 1 000 kg samazinājums 2003.–2006. gadā), ir saderīga ar kopējo tirgu.

- (78) Komisija secina, ka 2001.–2004. gadā atbalsts ir piešķirts, pārkāpjot EK līguma 93. panta 2. punktu (jaunajā redakcijā 88. panta 2. punkts), laikus nepaziņojot par to Komisijai un nesagaidot Komisijas lēmumu.
- (79) Vācija izklāsta, ka Komisijai par atbalstu bija zināms jau kopš 2001. gada 29. augusta, taču EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru Komisija uzsāka tikai 2005. gada 22. oktobrī. Šis lēmums nākot par vēlu un, atsaucoties uz Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 1. punktu, neesot savienojams ar labas pārvaldības principiem. Tāpēc Vācija iebilst, uzskatot, ka Komisija vairs nav tiesīga izvērtēt atbalsta saderību ar kopējo tirgu.
- (80) Uz nelikumīgu atbalstu neattiecas Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. pantā minētie īsie izmeklēšanas termiņi. Savukārt labas pārvaldības principi ir piemērojami. Tomēr Komisija uzsver, ka Vācijai adresētajā 2002. gada 13. februāra Lēmumā K(2002) 441, galīgā redakcija, tā ir saglabājusi tiesības pārbaudīt atbalsta tiesiskumu.
- (81) No Vācijas paziņojuma brīža (2001. gada 29. augusts) līdz oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanai (2005. gada 20. oktobris) Komisija nosūtīja Vācijai vismaz trīs pieprasījumus sniegt informāciju, kā arī organizēja tikšanos ar Vācijas pārstāvjiem. Tikai šajā posmā tā arī uzzināja par abiem nodokļa atmaksājuma pagarinājumiem uz diviem gadiem. Šajā pašā laikposmā Vācija nosūtīja Komisijai vismaz piecus paziņojumus ar papildu informāciju. Fakts, ka minētajā laikposmā Vācija nosūtīja Komisijai piecus paziņojumus, pierāda, ka arī pēc Vācijas domām informācija nebija pietiekami pilnīga, lai Komisija varētu pieņemt lēmumu šajā lietā. Šajā konstatējumā neko nemaina arī atsaukšanās uz spriedumu RSV lietā. Spriedumā izskatītais gadījums bija citāds. Minētajā lietā Komisijas rīcībā bija ne tikai detalizēta informācija par atbalstu, kas šajā gadījumā nav, bet tā jau bija pieņēmusi lēmumu par galveno pasākumu. Tātad arī, ņemot vērā attiecīgo Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru, nevar būt runa par Komisijas bezdarbību. Regulas (EK) Nr. 659/1999 10. panta 1. punkts nav pārkāpts.
- (82) Attiecībā uz paziņoto atbalsta daļu (ex numurs N 189/05) ne Vācija, ne ieinteresētās personas nav īpaši norādījušas par Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 5. punktā noteikto izmeklēšanas termiņu pārkāpumiem. Turklāt Vācija nav veikusi minētās regulas 5. panta 3. punktā paredzēto procedūru.
- (83) Tāpēc nav nozīmes argumentiem, ko Vācija ir iesniegusi par Regulas (EK) Nr. 659/1999 konkrētu piemērošanu.
- (84) Komisija norāda, ka ir jāatgūst attiecīgajā shēmā piešķirtais nelikumīgais atbalsts, kas uzskatāms par nesaderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar 14. panta 1. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta [jaunajā redakcijā 88. panta] piemērošanai⁽¹⁸⁾.
- (85) Minētās regulas 14. panta 1. punktā ir noteikts: "Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu." Komisijai ir pienākums pēc savas iniciatīvas ņemt vērā ārkārtējus apstākļus, kas to pamato⁽¹⁹⁾.
- (86) Jāpārbauda, vai šajā lietā var piemērot kādu Kopienas tiesību vispārēju principu, piemēram, tiesiskās paļāvības vai juridiskās noteiktības principu, lai no saņēmējiem nedrīkstētu atgūt nelikumīgu un ar kopējo tirgu nesaderīgu atbalstu.
- (87) Tiesiskās paļāvības princips ir vispārējs princips, kas ir nostiprināts Kopienas tiesībās. Lai varētu pamatoti atsaukties uz šo principu, Komisijai vispirms jāapstiprina attiecīgā pasākuma likumība. Tātad Kopienas administrācijai jāveic kāda darbība vai jārikojas tā, lai varētu rasties pamatota tiesiskā paļāvība⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽¹⁹⁾ Skatīt spriedumu lietā 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinenfabriken en Scheepswerven NV* pret Komisiju, ECR [1987], 4617.

⁽²⁰⁾ Skatīt Eiropas Kopienas Tiesas spriedumu lietā C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens* pret Komisiju, ECR [1987], 1155, 44. punkts, un spriedumu lietā C-152-88 *Sofrimport* pret Komisiju, ECR [1990], I-2477, 26. punkts; Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-290/97 *Mehibas Dorchtselaan* pret Komisiju, ECR [2000], II-15, 59. punkts, un spriedumu lietā T-223/00 *Kyowa Hakko Kogyo* pret Komisiju, ECR [2003], II-2553, 51. punkts.

- (88) Saskaņā ar judikatūru tiesiskās palāvības princips ir pārkāpts tad, ja apstākļu nenoteiktība un skaidrības trūkums ir radījuši pārprotamu situāciju, ko Komisijai būtu vajadzējis izskaidrot, pirms tā uzsāk jebkādas pasākumus ar nolūku panākt atbalsta atgūšanu ⁽²¹⁾.
- (89) Vācija nav īpaši paskaidrojusi, kāpēc atbalsta atgūšana nebūtu saderīga ar labas pārvaldības principiem. Saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999 14. pantu principā ir jāatgūst nelikumīgs un par nesaderīgu uzskatāms atbalsts.
- (90) Izņēmums ir tikai gadījumi, ja, atgūstot atbalstu, tiktu pārkāpts kāds Kopienas tiesību vispārējs princips. Šāds pārkāpums nav konstatējams. Jo īpaši Vācijas iespējamā tiesiskā palāvība nebija ne pamatota, ne aizsargājama. Tā nebija pamatota, jo par atbalstu nebija paziņots. Tāpēc Vācija nevarēja paļauties uz šā atbalsta turpmāku pastāvēšanu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka Komisija 2002. gada 13. februāra vēstulē norādīja Vācijai par iespējamu atbalsta kontroli. Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru godprātīgs uzņēmējs varēja interesēties un viņam bija jāinteresējas, vai par atbalstu ir paziņots, un šādi bija iespējams uzzināt par iespējamu atgūšanas risku ⁽²²⁾. Ja uzņēmējs par to neinteresējās apzināti vai nolaidības dēļ, viņa tiesiskā palāvība nav aizsargājama.
- (91) Pretēji Vācijas iebildumam, ka Komisijas ierēdņu mutiskie izteikumi ir radījuši iespaidu, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, Komisija norāda, ka tikai tai ir tiesības pieņemt šādus lēmumus, kolēģijai uzņemoties atbildību. Turklāt tā secina, ka nav neviena Komisijas dokumenta, kas ļautu secināt par novērtējamā atbalsta saderību ar kopējo tirgu.
- (92) Pretēji iebildumam, ka iespējamās atbalsta atgūšanas dēļ daudzi uzņēmumi varētu kļūt maksātnespējīgi, Komisija atgādina, ka atbalsta daļas atgūšana ir nepieciešama, lai varētu atjaunot *status quo ante*, t.i., situāciju bez konkurences kropļojumiem. Ja tas nozīmē, ka atsevišķi uzņēmumi nespēs turpināt darbību, tās ir tikai konkurences sekas, kas ir dabiski tirgus ekonomikas apstākļos.
- (93) Atbilstīgi šajā lēmumā formulētajiem apsvērumiem ir acīmredzams, ka juridiskās noteiktības dēļ no attiecīgo subsīdiu atgūšanas atteikties nav iespējams.
- (94) Tāpēc piešķirtie nodokļa atmaksājumi principā jāatgūst, ciktāl tos atzīst par nesaderīgiem ar kopējo tirgu.
- (95) Lēmums attiecas uz attiecīgo nodokļa atmaksājumu un tas nekavējoties jāizpilda, tostarp jāatgūst atbalsts saskaņā ar 14. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai.
- (96) Kā noteikts Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktā, kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja. Tātad Vācijai ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai no saņēmējiem atgūtu piešķirto atbalstu, kas uzskatāms par nesaderīgu. Vācijai jāaicina attiecīgie saņēmēji atmaksāt atbalstu divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas. Atgūstamais atbalsts ietver procentus, ko aprēķina saskaņā ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999.
- (97) Tomēr ikviens atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar šo atbalsta shēmu un piešķiršanas brīdī atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Komisijas regulās, kas pieņemtas, pamatojoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 994/98 vai citās apstiprinātās atbalsta shēmās, ir saderīgs ar kopējo tirgu pieļaujamās intensitātes apmērā.
- (98) Komisijas pieredze kopumā liecina, ka EK līguma 87. panta 1. punkts konkrētos apstākļos neattiecas uz ļoti mazām atbalsta summām.

⁽²¹⁾ 2004. gada 1. jūlija spriedums lietā T-308/00 *Salzgitter AG pret Komisiju*, Krājumā vēl nav publicēts, 180. punkts.

⁽²²⁾ *Deufil GmbH & Co. KG pret Komisiju*, ECR 1987, 901. lpp.

(99) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1860/2004 ⁽²³⁾ atbalsts, kas trīs gadu laikā nepārsniedz 3 000 euro vienam atbalsta saņēmējam (šī summa ietver uzņēmumam piešķirto *de minimis* atbalstu), neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada konkurences traucējumus vai nedraud tos radīt, tāpēc EK līguma 87. panta 1. punkts uz to neattiecas.

(100) Regulas (EK) Nr. 1860/2004 5. pantā noteikts, ka tādi paši noteikumi attiecas arī uz atbalstu, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja ir izpildīti 1. un 3. pantā paredzētie nosacījumi.

(101) Regula (EK) Nr. 1860/2004 2008. gada 1. janvārī tika aizstāta ar 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1535/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē ⁽²⁴⁾, kurā *de minimis* atbalsta summa neatkarīgi no atbalsta veida un mērķiem tika palielināta līdz 7 500 euro vienam saņēmējam jebkurā trīs finanšu gadu periodā, ņemot vērā katras dalībvalsts maksimālās summas robežas, kas atbilst 0,6 % no gadā saražotās produkcijas vērtības.

(102) Minētās regulas 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka “šo regulu piemēro atbalstam, ko lauksaimniecības produktu ražošanas nozares uzņēmumiem piešķir līdz 2008. gada 1. janvārim, ja šis atbalsts atbilst visiem 1. līdz 4. panta nosacījumiem, izņemot prasību nepārprotami atsaukties uz šo regulu, kas minēta 4. panta 1. punkta pirmajā daļā.”

(103) Minētās regulas 6. panta 2. punktā ir noteikts, ka visu *de minimis* atbalstu, kas piešķirts no 2005. gada 1. janvāra līdz dienai, kad aprit seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā, un kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 nosacījumiem, kurus lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē piemēro līdz dienai, kad spēkā stājas šī regula, uzskata par tādu, kas neatbilst visiem EK līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem un uz ko tāpēc neattiecinā EK līguma 88. panta 3. punktā paredzēto prasību par paziņošanu.

(104) Šo iemeslu dēļ Komisija par valsts atbalstu neuzskata nodokļa samazinājumu, kas nepārsniedz 3 000 euro, ja

tā piešķiršanas brīdī bija izpildīti Regulā (EK) Nr. 1860/2004 paredzētie nosacījumi, tāpat Komisija par valsts atbalstu neuzskata nodokļa samazinājumu, kas nepārsniedz 7 500 euro, ja tā piešķiršanas brīdī bija izpildīti Regulā (EK) Nr. 1535/2007 paredzētie nosacījumi.

VI. SECINĀJUMI

(105) Valsts atbalsts, kas paredzēts lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas un segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācija, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu, ir nelikumīgi ieviesusi saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem un Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu, vai ko tā vēlas piešķirt saskaņā ar Likumu par direktīvas transponēšanu, nav saderīgs ar kopējo tirgu šā lēmuma 75.–77. punktā izklāstajā apmērā, un attiecīgajā laikposmā faktiski piešķirtais atbalsts ir jāatgūst.

(106) Visos citos aspektos valsts atbalsts, kas paredzēts lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas un segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācija ir piešķirusi saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem un Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu, vai ko tā vēlas piešķirt saskaņā ar Likumu par direktīvas transponēšanu, ir saderīgs ar kopējo tirgu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsta shēma, kas paredzēta lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas vai segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācijas piemērojusi vai plānojsi piemērot saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem, Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu un Likumu par direktīvas transponēšanu, nav saderīga ar kopējo tirgu attiecībā uz to nodokļa likmes samazinājuma daļu, kuras rezultātā nodoklis kļūst zemāks par sākotnējo nodokli 40,90 euro par 1 000 l šķidrājam kurināmajam, 1,87 euro par MWh dabasgāzei un 25,26 euro par 1 000 kg sašķidrinātajai gāzei.

⁽²³⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

⁽²⁴⁾ OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.

2. pants

Valsts atbalsta shēma, kas paredzēta lauksaimniecības un mežsaimniecības uzņēmumiem, lai tie apkurinātu siltumnīcas vai segtās platības kultūru audzēšanai, un ko Vācijas piemērojusi vai plānojsi piemērot saskaņā ar Likumu par grozījumiem likumā par nodokli naftas produktiem, Likumu par ekoloģiskā nodokļa reformas turpinājumu un Likumu par direktīvas transponēšanu, visos citos aspektos ir saderīga ar kopējo tirgu.

3. pants

Vācijai tiek pieprasīts atcelt 1. pantā minēto atbalsta shēmu.

4. pants

1. Vācija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai 1. pantā minēto atbalstu atgūtu no saņēmējiem.

2. Atgūstamais atbalsts ietver procentus no brīža, kad nelikumīgais atbalsts nonāca saņēmēju rīcībā, līdz tā faktiskās atgūšanas dienai.

Procentus aprēķina, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu.

3. No šā lēmuma pieņemšanas brīža Vācija pārtrauc visus 1. pantā minētā atbalsta atlikušos maksājumus.

4. Atgūšanu veic nekavējoties saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām, ja tās nodrošina šā lēmuma tūlītēju un faktisku īstenošanu.

5. Vācija šo lēmumu izpilda četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

5. pants

1. Vācija informē Komisiju par valsts procedūru norisi šā lēmuma īstenošanai, līdz šīs procedūras ir pabeigtas.

2. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas dienas Vācija nosūta Komisijai šādu informāciju:

a) saraksts, kurā ir minēti atbalsta saņēmēji, kuri saņēmuši atbalstu saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu, kā arī atbalsta kopējā summa, ko saskaņā ar minēto shēmu saņēmis katrs no viņiem;

b) kopējā no katra saņēmēja atgūstamā summa (sākotnējā summa ar procentiem);

c) veikto un plānoto pasākumu detalizēts apraksts, lai nodrošinātu šā lēmuma izpildi;

d) dokumenti, kas apliecina, ka saņēmējiem ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

3. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Vācija pēc Komisijas pieprasījuma iesniedz ziņojumu par jau veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem, lai nodrošinātu šā lēmuma izpildi. Ziņojumā tiek iekļauta arī papildu informācija (sk. II pielikumu) par atbalsta un procentu summām, kas jau atgūtas no saņēmējiem.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2008. gada 11. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

I PIELIKUMS

NODOKĻI ENERGOPRODUKTIEM

Šķidrās kurināmais

Gads	Nodokļa pamatlīdzība	Atvieglojums saskaņā ar MinōStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 1.2. apakšpunktu, lasot to kopā ar 4. daļu no 2006. gada 1. augusta: saskaņā ar EnerģieStG 54. panta 2. daļas 1. punktu, lasot to kopā ar 3. daļu	Atvieglojums saskaņā ar MinōStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 1.4. apakšpunktu no 2006. gada 1. augusta: saskaņā ar EnerģieStG 58. panta 2. daļas 1. punktu C 39/2005	Nodokļa neto summa	ES minimālā nodokļa likme
EUR par 1 000 l					
līdz 31.3.1999	40,90 ⁽¹⁾				
no 1.4.1999	61,35 ⁽²⁾				
2000	61,35 ⁽²⁾				
2001	61,35 ⁽²⁾	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Līdz 1999. gada 31. martam nodokļa pamatlīdzība šķidrajam kurināmajam (HEL) bija 80,00 Vācijas markas par 1 000 litriem. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

⁽²⁾ No 1999. gada 1. aprīļa nodokļa pamatlīdzība šķidrajam kurināmajam (HEL) bija 120,00 Vācijas markas par 1 000 litriem. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

⁽³⁾ Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, nepņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa) 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

⁽⁴⁾ Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, nepņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 205 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā (no 2006. gada 1. augusta – Likuma par nodokli energoresursiem 54. panta 3. punktā). Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

⁽⁵⁾ Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 5. panta 3. punktu Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvā 92/82/EEK par naftas produktiem uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu.

⁽⁶⁾ Minimālā nodokļa likme saskaņā ar 4. panta 1. punktu Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvā 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

Dabaszāze

Gads	Nodokļa pamatlīdzne	Atvieglojums saskaņā ar MinōStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 3.2. apakšpunktu, lasot to kopā ar 4. daļu no 2006. gada 1. augusta: saskaņā ar EnergieStG 54. panta 2. daļas 2. punktu, lasot to kopā ar 3. daļu	Atvieglojums saskaņā ar MinōStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 3.4. apakšpunktu no 2006. gada 1. augusta: saskaņā ar EnergieStG 58. panta 2. daļas 2. punktu C 39/2005	Nodokļa neto summa	ES minimālā nodokļa likme
EUR par MWh					
līdz 31.3.1999	1,87 ⁽¹⁾				
no 1.4.1999	3,476 ⁽²⁾				
2000	3,476 ⁽²⁾				
2001	3,476 ⁽²⁾	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	nav saskaņota
2002	3,476	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	nav saskaņota
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	nav saskaņota
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Līdz 1999. gada 31. martam nodokļa pamatlīdzne dabaszāzei bija 3,60 Vācijas markas par MWh. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

⁽²⁾ No 1999. gada 1. aprīļa līdz 2001. gada 31. decembrim nodokļa pamatlīdzne dabaszāzei bija 6,80 Vācijas markas par MWh. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

⁽³⁾ Atvieglojumu summa saskaņā ar 2002. gada 1. augusta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 3.a daļas 3.4. punktu (BGBl. I, 2778. lpp.).

⁽⁴⁾ Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

⁽⁵⁾ Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

⁽⁶⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 4. panta 1. punkts, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

⁽⁷⁾ Pārreķināta MWh (C tabula: 0,15/0,30 euro par gigadžouli attiecībā uz bruto sadegšanas siltumu).

Sašķidrinātā gāze

Gads	Nodokļa pamatlīdzība	Atvieglojums saskaņā ar MinōStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 4.2. apakšpunktu, lasot to kopā ar 4. daļu no 2006. gada 1. augusta: saskaņā ar EnerģieStG 54. panta 2. daļas 3. punktu, lasot to kopā ar 3. daļu	Atvieglojums saskaņā ar MinōStG 25. panta 3.a daļas 1. punkta 4.4. apakšpunktu no 2006. gada 1. augusta: saskaņā ar EnerģieStG 58. panta 2. daļas 3. punktu C 39/2005	Nodokļa neto summa	ES minimālā nodokļa likme
EUR par 1 000 kg					
līdz 31.3.1999	25,56 ⁽¹⁾				
no 1.4.1999	38,34 ⁽²⁾				
2000	38,34 ⁽²⁾				
2001	38,34 ⁽²⁾	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Līdz 1999. gada 31. martam nodokļa pamatlīdzība sašķidrinātajai gāzei bija 50,00 Vācijas markas par 1 000 kg. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

⁽²⁾ No 1999. gada 1. aprīļa līdz 2001. gada 31. decembrim nodokļa pamatlīdzība sašķidrinātajai gāzei bija 75,00 Vācijas markas par 1 000 kg. Lai atvieglotu salīdzināšanu, tā norādīta euro (kurss: 1 euro = 1,95583 Vācijas markas).

⁽³⁾ Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 409 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

⁽⁴⁾ Pārskatāmības labad nodokļa neto summa norādīta, neņemot vērā fiksēto summu (atskaitāma summa), 205 euro apmērā, kas paredzēta Likuma par nodokli naftas produktiem 25. panta 4. punktā. Individuālā neto nodokļa summa ir atkarīga no attiecīgā patēriņa apjoma.

⁽⁵⁾ Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/82/EEK par naftas produktiem uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu 6. panta 3. punkts.

⁽⁶⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 4. panta 1. punkts, lasot to kopā ar I pielikuma C tabulu.

II PIELIKUMS

Informācija par izmaksātajām, atgūstamajām un atgūtajām atbalsta summām

Atbalsta saņēmējs	Saskaņā ar shēmu izmaksātā atbalsta kopējā summa (*)	Atgūstamā kopējā summa (*) (pamatsumma)	Jau atgūtā kopējā summa (*)	
			Pamatsumma	Procenti

(*) Valsts valūta miljonos.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 2. aprīlis)

par valsts atbalstu C 38/07 (ex NN 45/07), ko Francija piešķirusi *Arbel Fauvet Rail SA*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 1089)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/716/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(3) Francija savus apsvērumus iesniedza ar 2007. gada 12. oktobra un 2007. gada 18. un 19. decembra vēstulēm.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

(4) Komisijas lēmums uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par attiecīgo atbalstu.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

(5) Komisija no ieinteresētajām personām nesaņēma nekādus apsvērumus.

pēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minētajiem pantiem ⁽¹⁾,

2. ATBALSTA APRAKSTS

2.1. Atbalsta saņēmējs

tā kā:

(6) AFR ir ritekļu būves uzņēmums, kas specializējas preču vagonu un konteineru cisternu ražošanā. Tas ir viens no nozīmīgākajiem dzelzceļa ritošā sastāva ražotājiem Eiropas tirgū. Uzņēmums atrodas *Douai* (Ziemeļfrancijas departamentā), un tajā pašlaik strādā aptuveni 265 darbinieki.

1. PROCEDŪRA

(1) Komisija ar sūdzību tika informēta par atsevišķiem atbalsta pasākumiem, ko Francija īstenojusi par labu uzņēmumam *Arbel Fauvet Rail* ("AFR"). Francija iesniedza papildu informāciju ar 2006. gada 28. janvāra, 2006. gada 25. oktobra, 2007. gada 30. janvāra un 2007. gada 6. jūnija vēstulēm.(7) 2005. gadā AFR pilnībā piederēja uzņēmumam *Arbel SA* ⁽³⁾. Tolaik AFR strādāja aptuveni 330 darbinieku.

(2) Ar 2007. gada 12. septembra vēstuli Komisija informēja Franciju, ka ir nolēmusi uzsākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz šo atbalstu.

(8) AFR darbība vairākus gadus nesa zaudējumus. Uzņēmuma ekonomiskās grūtības kļuva izteiktākas, sākot no 2001. gada. Posmā no 2002. gada līdz 2005. gadam šī tendence tikai pastiprinājās. Nākamajā tabulā sniegts pārskats par AFR darbības galvenajiem rādītājiem laikposmā līdz atbalsta piešķiršanai.

(EUR)

	Uz 31.12.2004.	Uz 31.12.2003.	Uz 31.12.2002.	Uz 31.12.2001.
Apgrozījums	22 700 000	42 700 000	42 000 000	70 000 000
Peļņa	- 11 589 620	- 14 270 634	- 2 083 746	- 10 500 000
Pašu kapitāls	- 21 090 000	- 23 000 000	- 8 700 000	- 6 600 000

⁽¹⁾ OV C 249, 24.10.2007., 17. lpp.⁽²⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.⁽³⁾ 2007. gada 29. jūnijā uzņēmumu AFR pārņēma uzņēmums *IGF Industries*. Līdz ar to uzņēmumanosaukums tika mainīts, un tagad tas ir *IGF Industries-Arbel Fauvet Rail*.

2.2. Atbalsta pasākumi

- (9) Ziemeļfrancijas-Padekalē reģions un *Douaisis* Aglomerācijas apvienība (*Communauté d'agglomération du Douaisis*) 2005. gada 4. jūlijā piešķir AFR kopīgu atmaksājamo avansu katrs 1 miljona euro apmērā, t.i., kopā divus miljonus euro.
- (10) Saskaņā ar Francijas iestāžu sniegto informāciju avansu nosacījumi bija šādi:
- reģions atmaksājamo avansu piešķir ar gada procentu likmi 4,08 % apmērā (tā atbilst piešķiršanas brīdī spēkā esošajai Kopienas atsaucē likmei) ar nosacījumu, ka tiks pabeigts sagatavošanā esošais AFR finansēšanas plāns. Avanss jāatmaksā trīs gadu laikā no 2006. gada 1. janvāra, veicot maksājumus ik pēc sešiem mēnešiem. Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju šis avanss vēl nav pilnībā atmaksāts,
  - *Douaisis* Aglomerācijas apvienība avansu piešķir ar gada procentu likmi 4,08 % apmērā (tā atbilst piešķiršanas brīdī spēkā esošajai Kopienas atsaucē likmei) ar nosacījumu, ka reģions atmaksājamo avansu izmaksā ar tādiem pašiem nosacījumiem, un ar papildu nosacījumu iesniegt pierādījumus par AFR un *Lormafier* (cits *Arbel SA* kontrolē esošs uzņēmums) galīgu apvienošanos. Šis avanss arī jāatmaksā trīs gadu laikā no 2006. gada 1. janvāra, veicot maksājumus ik pēc sešiem mēnešiem.

3. IEMESLI, KURU DĒĻ SĀKTA OFICIĀLĀ IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRA

- (11) Procedūras sākšanas lēmumā Komisija puda viedokli, ka atmaksājami avansi uzskatāmi par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Komisija īpaši norādīja, ka attiecīgie pasākumi sniedz AFR priekšrocības, jo, ņemot vērā šā uzņēmuma finanšu situāciju, tam nebūtu bijis iespējams ar tikpat izdevīgiem nosacījumiem līdzekļus iegūt finanšu tirgū.
- (12) Komisija arī uzskatīja, ka AFR ir grūtībās nonācis uzņēmums Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (turpmāk tekstā – “pamatnostādnes”) ⁽⁴⁾ nozīmē un ka līdz ar to uzņēmumam piešķirtā valsts atbalsta sadarbība ar kopējo tirgu jāvērtē, ņemot vērā minētās pamatnostādnes. Komisija uzskatīja, ka, ņemot vērā pamatnostādnes, ir pamats apšaubīt attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

4. FRANCIJAS APSVĒRUMI

- (13) Francijas iestādes uzsvēra, ka, lai gan laikā, kad atmaksājami avansi tika piešķirti un izmaksāti (attiecīgi 2005. gada jūlijā un otrajā pusgadā), AFR atradās sarežģītā situācijā, uzņēmums tomēr visu laiku saglabāja savu klientu un banku uzticību.
- (14) Lai pamatotu šos apgalvojumus, Francijas iestādes minēja šādus argumentus, ko tās dēvē par klientu un banku “uzticības zīmēm” attiecībā uz AFR:
- banka [...] (*) palielināja AFR norēķinu konta virslimita kredītu par diviem miljoniem euro (galvotājs: [...]),
  - AFR no saviem klientiem saņēma garantijas iemaksas septiņu miljonu euro apmērā (galvotājs: [...]) (*), kam vēl jāpieskaita 2006. gada janvārī saņemtās papildu garantijas iemaksas četrus miljonu euro apmērā,
  - tajā pašā laikposmā uzņēmumam bija “piegādātāju” galvojumi 4 miljonu euro apmērā, ko nodrošināja [...] (*).
- (15) Francijas iestādes savus apsvērumus pamatoja ar dokumentiem, no kuriem cita starpā izriet, ka:
- virslimita kredīta procentu likme 2005. gada 1. jūlijā bija 4,4199 %,
  - uzņēmumam AFR [...] (*) sniegto dažādo galvojumu (piegādātāju, iepirkuma, finanšu galvojumi) kopsumma 2005. gada 6. maijā bija 29 miljoni euro.

5. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS, ŅEMOT VĒRĀ LĪGUMA 87. PANTU

5.1. Valsts atbalsta esība

5.1.1. Valsts līdzekļi

- (16) Līguma 87. panta 1. punktā paredzēts, ka, ja vien Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāds tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (17) Attiecībā uz atmaksājamiem avansi Komisija ir konstatējusi turpmāk izklāstīto.

⁽⁴⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

(*) Konfidenciāla informācija.

(18) Līguma 87. pants attiecas ne vien uz dalībvalstu valdību piešķirto atbalstu, bet arī uz atbalstu, ko sniedz tādas teritoriālās vienības kā Ziemeļfrancijas-Padekalē reģions vai *Douaisis* Aglomerācijas apvienībā ietilpstošās komūnas. Šo teritoriālo vienību līdzekļi ir uzskatāmi par valsts līdzekļiem, un to lēmumi piešķirt attiecīgos avansus AFR ir piedēvējami valstij.

5.1.2. *Atbalsts, kas rada priekšrocības konkrētiem uzņēmumiem*

(19) Avansi tika piešķirti laikā, kad AFR atradās sarežģītā finansiālajā situācijā. Procedūras uzsākšanas lēmumā Komisija atzina, ka, ņemot vērā AFR ekonomisko situāciju, kas atspoguļota 8. apsvērumā, AFR atbalsta piešķiršanas laikā bija grūtībās nonācis uzņēmums pamatnostādņu nozīmē. Komisija arī norādīja, ka avansi tikuši piešķirti, nesniedzot nekādu nodrošinājumu, kas garantētu avansu atmaksāšanu, taču piemērotās procentu likmes uzskatāmas par tādām, kas atbilst aizdevumiem "ar parastu nodrošinājumu" (5). Līdz ar to Komisija uzskata, ka, ņemot vērā AFR finansiālo situāciju, ir izslēgts, ka uzņēmums būtu varējis ar tikpat izdevīgiem nosacījumiem līdzekļus iegūt kredītu tirgū. Tādējādi attiecīgie avansi ir uzskatāmi par AFR piešķirtām priekšrocībām.

(20) Šajā saistībā ir jānorāda, ka Francijas iestādes, pamatojoties uz 14. apsvērumā minētajiem piemēriem, apgalvoja, ka AFR atbalsta piešķiršanas laikā joprojām baudīja savu banku un klientu uzticību. Komisija šos apsvērumus interpretē tā, ka Francija apstrīd, ka AFR nebūtu spējīgs šos līdzekļus ar līdzīgiem nosacījumiem iegūt kredītu tirgū (kas būtībā nozīmē apstrīdēt to, ka atmaksājami avansi būtu AFR radījuši kādas priekšrocības) un, vēl jo vairāk, ka AFR atmaksājamo avansu piešķiršanas laikā būtu bijis uzskatāms par grūtībās nonākušu uzņēmumu pamatnostādņu nozīmē.

(21) Tomēr Francijas apsvērumi nemaina procedūras uzsākšanas lēmumā sniegto analīzi turpmāk minēto iemeslu dēļ.

(22) Francijas iestāžu minētie aizdevumu piemēri (īpaši norēķinu konta virslimita kredīts un klientu garantijas iemaksas) nav salīdzināmi ar attiecīgajiem atmaksājamiem avansiem. Norēķinu konta virslimita kredīts ir aizdevums ar ļoti īsu termiņu, savukārt atmaksājami avansi

izsniegti uz trim gadiem. Līdz ar to kreditori šiem atšķirīgajiem aizdevuma veidiem nepiemēro vienādu riska analīzi, un tas, ka debitors ir spējīgs iegūt īstermiņa kredītu, neļauj spriest par tā spēju saņemt aizdevumu ar ilgāku termiņu, jo šāda aizdevuma atmaksāšana būs atkarīga no debitora dzīvotspējas.

(23) Attiecībā uz klientu garantijas iemaksām Komisija konstatē, ka par tām galvoja [...] (*), kas ir neatkarīga institūcija, un tas nozīmē, ka klientus un piegādātājus neskāra ar AFR finansiālo situāciju saistītie riski un ka tiem līdz ar to nebija iemesla pirms garantijas iemaksu veikšanas analizēt uzņēmuma finanšu stabilitāti tādā veidā, kā to darītu kreditors, kas domātu par nenodrošināta aizdevuma izsniegšanu.

(24) Secinājums ir tāds, ka no Francijas apsvērumiem nav iespējams konstatēt, ka AFR būtu varējis ar līdzīgiem nosacījumiem līdzekļus iegūt kredītu tirgū.

5.1.3. *Grūtībās nonācis uzņēmums*

(25) Attiecībā uz AFR atzīšanu par grūtībās nonākušu uzņēmumu pamatnostādņu nozīmē Komisija ir konstatējusi turpmāk izklāstīto.

(26) No pamatnostādņu 10. punkta a) apakšpunkta izriet, ka uzņēmums ir nonācis grūtībās, ja ir zudusi vairāk nekā puse tā statūtkapitāla un vairāk nekā ceturtdaļa no šā kapitāla ir zaudēta iepriekšējos 12 mēnešos. Šis noteikums atspoguļo pieņēmumu, ka uzņēmums, kuram ir ievērojami statūtkapitāla zudumi, nespēs apturēt zaudējumu turpināšanos, un tas uzņēmumu īstermiņā vai vidējā termiņā novedīs pie gandrīz drošas iznīkšanas. Komisija uzskata, ka ir loģiski spriest, ka šis pieņēmums vēl jo vairāk attiecas uz tādu uzņēmumu, kurš ir zaudējis visu statūtkapitālu un kura pašu kapitāls ir negatīvs.

(27) Kā izriet no 8. apsvērumā sniegtajiem finanšu datiem (ko Francija oficiālās izmeklēšanas procedūras laikā nav apstrīdējusi), AFR pašu kapitāls ir bijis negatīvs kopš 2001. gada, un atbalsta piešķiršanas laikā uzņēmums nebija spējīgs apturēt šo tendenci un panākt to, ka pašu kapitāls kļūst pozitīvs. Ņemot vērā šos apstākļus, Komisija uzskata, ka atbalsta piešķiršanas laikā AFR bija grūtībās nonācis uzņēmums pamatnostādņu 10. punkta nozīmē.

(5) Skatīt Komisijas paziņojumu par atsaucis likmes diskonta likmes noteikšanas metodi (OV C 273, 9.9.1997., 3. lpp.).

(28) Pakārtoti Komisija norāda, ka atbalsta piešķiršanas laikā AFR atbilda arī grūtībās nonākušā uzņēmuma definīcijai, kas sniegta pamatnostādņu 11. punktā, kurš paredz, ka pat tad, ja neviens no gadījumiem, kas norādīti pamatnostādņu 10. punktā, nepastāv, uzņēmumu tomēr var uzskatīt par grūtībās esošu uzņēmumu, jo īpaši, ja novērojamas parastās grūtībās nonākušā uzņēmuma pazīmes, tādas kā zaudējumu pieaugums un apgrozījuma samazināšanās. Tomēr 11. punkts paredz, ka grūtībās nonācis uzņēmums uz attiecīgo atbalstu var pretendēt tikai tad, ja ir skaidri redzams, ka tas nespēj atgūties ar savu resursu palīdzību vai ar līdzekļiem, ko tas iegūst no saviem īpašniekiem/akcionāriem vai no tirgus avotiem. Tādējādi šis noteikums atgādina, ka uzņēmuma atzīšana par grūtībās nonākušā uzņēmumu veicama, ņemot vērā visas būtiskās pazīmes, tomēr kā izšķirīgu faktoru vērtējot uzņēmuma spēju atgūties bez valsts vai pašvaldību iestāžu iejaukšanās.

(29) Attiecībā uz minēto Komisija konstatē (kā tas izriet no 8. apsvērumā iekļautās tabulas), ka kopš 2001. gada AFR apgrozījums ir nemitīgi samazinājies un uzņēmums visu laiku strādājis ar zaudējumiem. Tās ir raksturīgas grūtībās nonākušā uzņēmuma pazīmes pamatnostādņu 11. punkta nozīmē. Oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas lēmumā Komisija jau minēja šīs pazīmes, pamatojot savu sākotnējo secinājumu, ka AFR ir grūtībās nonācis uzņēmums. Turklāt par AFR finansiālās situācijas negatīvo tendenci liecina arī fakts, ka uzņēmums kopš 2004. gada janvāra nespēja laikus nokārtot sociālo iemaksu un nodokļu parādu 4,3 miljonu euro apmērā, un līdz ar to tam nācās kompetentajām iestādēm lūgt moratoriju un iesniegt parādu nokārtošanas plānu.

(30) Vienīgie Francijas minētie fakti, kas varētu liecināt par pretējo, ir uzņēmumam AFR piešķirtie aizdevumi (konta virslimita kredīts un garantijas iemaksas), kā arī tas, ka [...] (*) uzņēmumam bija sniedzis dažādus galvojumus. Komisija uzskata, ka šie fakti ir jāņem vērā atbilstoši pamatnostādņu 11. punktam, vērtējot uzņēmuma spēju atgūties ar finanšu tirgū pieejamo līdzekļu palīdzību. Šajā saistībā Komisija konstatē, ka:

— ņemot vērā to, ka AFR pašu kapitāls bija negatīvs, uzņēmums nespētu savas grūtības pārvarēt, izmantojot paša uzņēmuma resursus,

— Francijas iestādes bija norādījušas, ka AFR akcionārs, uzņēmums Arbel SA, neraugoties uz tā sniegto ieguldījumu AFR atbalstam, nespētu saviem spēkiem vien nodrošināt savas filiāles ekonomisko atgūšanos,

— visbeidzot, attiecībā uz tirgū pieejamajiem finanšu avotiem jākonstatē, ka Francijas minētie aizdevumi

un galvojumi liecina lielāks par to, ka AFR joprojām zināmā mērā bija spējīgs iegūt ierobežota lieluma īstermiņa aizdevumus. Tomēr, ņemot vērā AFR grūtību apmērus, un jo īpaši tā nepieciešamību pēc pašu kapitāla, ar minētajiem aizdevumiem nepietiek, lai konstatētu, ka AFR būtu spējis savas grūtības pārvarēt, izmantojot no tirgus avotiem gūtu finansējumu.

(31) Tādējādi ir jāsecina, ka atbalsta piešķiršanas laikā uzņēmumam AFR bija nopietnas finansiālās grūtības, kas apdraudēja tā izdzīvošanu īstermiņā vai vidējā termiņā un ko tas nespēja novērst bez valsts vai pašvaldību iestāžu iejaukšanās.

(32) Tāpēc Komisija uzskata, ka, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, un jo īpaši 8. apsvērumā minētos finanšu rezultātus, atmaksājamo avansu piešķiršanas laikā AFR bija grūtībās nonācis uzņēmums pamatnostādņu 10. punkta un, pakārtoti, 11. punkta nozīmē. Ņemot vērā grūtības, kādās bija nonācis AFR, Komisija uzskata, ka uzņēmums nebūtu spējis ar tikpat izdevīgiem nosacījumiem līdzekļus iegūt kredītu tirgū. Tādējādi attiecīgie avansi AFR radīja priekšrocības, dodot uzņēmumam iespēju iegūt finansējumu ar izdevīgākiem nosacījumiem, nekā tas būtu bijis iespējams kredītu tirgū.

5.1.4. Ietekme uz tirdzniecību un konkurenci

(33) Atmaksājамie avansi rada AFR priekšrocības salīdzinājumā ar citiem līdzīgā situācijā esošiem uzņēmumiem, jo šie avansi ir paredzēti vienīgi AFR.

(34) Dzelzceļa ritošā sastāva būves nozari raksturo vairāku Eiropas uzņēmumu darbība un tirdzniecība Kopienas līmenī. Tādējādi uzņēmumam AFR piešķirtās priekšrocības draud radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

5.1.5. Secinājums

(35) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija uzskata, ka uzņēmumam AFR piešķirtie atmaksājамie avansi ir uzskatāmi par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

5.2. Atbalsta summa

(36) Ja atbalsts grūtībās nonākušā uzņēmumam piešķirts aizdevuma veidā, atbalsta elements ir starpība starp faktiski piemērotajiem procentiem un tiem procentiem, kādi atbalsta saņēmējam uzņēmumam par to pašu aizdevumu būtu bijuši jāmaksā privātajā tirgū⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Skatīt Komisijas 2005. gada 2. marta lēmumu *Chemische Werke Pies-teritz* lietā (OV L 296, 12.11.2005., 19. lpp., 107.–108. punkts) un Komisijas 2007. gada 24. janvāra lēmumu lietā *C 38/05 Biria* (OV L 183, 13.7.2007., 27., 83. un turpmākie punkti).

- (37) Komisija savā paziņojumā par atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metodi ⁽⁵⁾ ir norādījusi, ka atsaucē likme ir minimālā likme, kuru var palielināt īpaša riska gadījumos, kā šo risku piemēru minot aizdevumus grūtībās nonākušiem uzņēmumiem vai to, ka netiek sniegts banku parastais nodrošinājums, un paskaidrojot, ka šādos gadījumos piemaksa var būt 400 bāzes punkti vai pat vairāk.
- (38) Tādējādi *Chemische Werke Piesteritz* lietā ⁽⁶⁾ Komisija uzskatīja, ka, tā kā aizdevums piešķirts grūtībās nonākušam uzņēmumam, ir pamatoti procentu likmei pieskaitīt 400 bāzes punktus. Līdzīgu vērtējumu Komisija sniedza *Biria* lietā ⁽⁷⁾, norādot, ka nodrošinājuma nesniegšanas riska dēļ ir pamatoti papildus pieskaitīt 400 bāzes punktus un tādējādi kopsummā – 800 bāzes punktus. Komisija uzskata, ka šajā konkrētajā gadījumā apstākļi ir lielā mērā līdzīgi apstākļiem, kādi bija minētajās lietās, jo īpaši attiecībā uz nodrošinājuma nesniegšanu un uzņēmuma grūtību apmēru. Līdz ar to uz riskiem, kas saistīti ar uzņēmumam AFR piešķirtajiem atmaksājamajiem avansiem, var attiecināt tādu pašu vērtējumu.
- (39) Tādējādi valsts atbalsts, kas izpaužas kā attiecīgie atmaksājami avansi, atbilst starpībai starp faktiskajiem procentiem saskaņā ar atmaksājamo avansu nosacījumiem un procentiem, kādi būtu jāmaksā, piemērojot atbalsta piešķiršanas brīdī spēkā esošo atsaucē likmi, kurai pieskaitīti 800 bāzes punkti.

5.3. Atbalsta saderība ar kopējo tirgu

- (40) Ņemot vērā AFR ekonomisko situāciju atbalsta piešķiršanas laikā saskaņā ar 8. apsvērumu (darbība vairākus gadus nesusi zaudējumus, pašu kapitāls bijis negatīvs un apgrozījums samazinājies), Komisija uzskata, ka AFR atmaksājamo avansu piešķiršanas laikā bija grūtībās nonācis uzņēmums pamatnostādņu nozīmē. Iepriekš 22. un 23. apsvērumā minēto iemeslu dēļ Francijas apsvērumi nedod pamatu mainīt šo vērtējumu.
- (41) Ir jāatzīst, ka AFR 2005. gadā bija daļa no grupas, ko kontrolēja kontrolāciju sabiedrība *Arbel SA*. Papildus darbībai dzelzceļa nozarē (kurā darbojās AFR un *Lormafer*) otrs grupas darbības veids bija būvniecība – vairāki specializēti uzņēmumi nodarbojās ar logu ražošanu izmantošanai būvniecības nozarē. Tomēr no informācijas, ko Francijas iestādes sniedza sarakstē pirms oficiālās izmeklēšanas procedūras sākuma, izriet, ka grupas kontekstā AFR grūtības bija individuālas, jo tā darbībai nebija nekāda sakara ar grupas būvniecības uzņēmumiem. Turklāt Komisija konstatēja, ka AFR grūtības, šķiet, bija pārāk lielas, lai tās būtu iespējams

atrisināt grupas ietvaros, ņemot vērā grupas vājos darbības rezultātus. Tādējādi Komisija uzskata, ka pamatnostādņu 13. punkts nav šķērslis AFR atzīšanai par uzņēmumu, kam ir tiesības uz glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu, lai gan šis uzņēmums piederēja pie grupas.

- (42) Līdz ar to atbalsta saderība ar kopējo tirgu ir jāvērtē, ņemot vērā pamatnostādnes.
- (43) Komisija konstatē, ka pamatnostādņēs paredzētie pārstrukturēšanas atbalsta saderības nosacījumi nav izpildīti. Komisija norāda, ka:
- Francijas iestādes tai nav iesniegušas pārstrukturēšanas plānu saskaņā ar pamatnostādņu 34.–37. punktu,
  - tai nav tikuši darīti zināmi nekādi kompensējošie pasākumi nolūkā novērst iespējamus atbalsta radītus pārmērīgus konkurences kropļojumus (pamatnostādņu 38.–42. punkts).
- (44) Šķiet, ka atbalsts neatbilst arī pamatnostādņēs paredzētajiem glābšanas atbalsta saderības nosacījumiem, jo avansi tika piešķirti uz laiku, kas pārsniedz sešus mēnešus (sk. pamatnostādņu 25. punktu).
- (45) Šie apsvērumi ir pietiekams pamats, lai secinātu, ka attiecīgais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu.

6. SECINĀJUMS

Komisija konstatē, ka Francija attiecīgo atbalstu ir piešķirusi pretlikumīgi, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu. Tā kā attiecīgais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu, Francijai tas ir jāpārtrauc un jāatgūst atbalsta saņēmējam jau piešķirtās summas,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, ko Francija ir piešķirusi *Arbel Fauvet Rail SA*, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

2. pants

1. Francijai jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu visu tam līdz šim pretlikumīgi izmaksāto atbalstu, kas minēts 1. pantā.

⁽⁷⁾ Lieta C 38/05, kas minēta 6. zemsvītras piezīmē (skatīt 83.–86. punktu).

2. Atgūšanu veic nekavējoties un saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām, ja tās nodrošina šā lēmuma tūlītēju un efektīvu īstenošanu. Atgūstamā atbalsta summā ietver procentus, ko aprēķina no dienas, kad atbalsts tika nodots atbalsta saņēmēja rīcībā, līdz dienai, kad tas atgūts.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu.

4. Francija no šā lēmuma paziņošanas dienas atceļ visus 1. pantā minētā atbalsta vēl neizmaksātos maksājumus.

3. pants

1. Francijai jānodrošina šā lēmuma īstenošana četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

2. Francija divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šo lēmumu, un jo īpaši par:

a) kopējo no atbalsta saņēmēja atgūstamo summu (pamatsumma un procenti);

b) šā lēmuma izpildes nolūkā veikto un plānoto pasākumu sīku aprakstu;

c) dokumentiem, kas apliecina, ka atbalsta saņēmējam ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

3. Francija informē Komisiju par šā lēmuma īstenošanai veikto valsts pasākumu norisi, līdz 1. pantā minētais atbalsts ir pilnībā atgūts. Ja Komisija to pieprasa, Francija nekavējoties sniedz visu informāciju par šā lēmuma izpildes nolūkā veiktajiem un plānotajiem pasākumiem, kā arī sīkas ziņas par atbalsta summām un procentiem, kas jau ir atgūti no atbalsta saņēmēja.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2008. gada 2. aprīlī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

PIEZĪME LASĪTĀJAM

Iestādes ir nolēmušas savos tekstos turpmāk nenorādīt jaunākos tiesību aktu grozījumus.

Ja vien nav noteikts citādi, par tiesību aktiem, kuri ir norādīti šeit publicētajos tekstos, uzskatāmi tiesību akti to spēkā esošajā redakcijā.